

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till ändring
av lagstiftningen om utländska försäkringsbolag**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagstiftningen om i Finland verksamma utländska försäkringsföretag ändras så att den anpassas till rådets tredje skadeförsäkringsdirektiv och tredje livförsäkringsdirektiv, vilka genom Gemensamma EES-kommitténs beslut om ändring av protokoll 47 och vissa bilagor till EES-avtalet har fogats till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet).

I propositionen föreslås att en ny lag stiftas om utländska försäkringsbolag. Den nya lagen skall gälla dels i Finland etablerade utländska försäkringsbolags verksamhet, dels sådant fritt tillhandahållande av försäkringstjänster som utländska försäkringsbolag med hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (utländska EES-försäkringsbolag) bedriver i Finland. Eftersom Gemensamma EES-kommitténs beslut innebär att det tredje skadeförsäkringsdirektivet inte skall tillämpas i Finland, kommer de gällande lagarna om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland och om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster att gälla endast sådana utländska EES-försäkringsbolag vilka driver skadeförsäkringsrörelse i Finland och vilkas hemstat inte tillämpar det tredje skadeförsäkringsdirektivet ömsesidigt i relation till Finland.

I den föreslagna nya lagen om utländska försäkringsbolag skall de utländska försäkringsbolagen uppdelas i två grupper som berörs av delvis olika stadganden, dvs. dels utländska EES-försäkringsbolag och dels utländska försäkringsbolag vilkas hemort är utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (försäkringsbolag från tredje land).

I fråga om utländska EES-försäkringsbolag

föreslås att de principer om en koncession och övervakning i hemstaten vilka ingår i tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet skall genomföras. I enlighet med principen om en koncession skall ett utländskt EES-försäkringsbolag med stöd av koncessionen från hemstaten kunna bedriva försäkringsverksamhet i Finland antingen genom att här inrätta ett fast driftställe (representation) eller genom att från utlandet här bedriva fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. Den finansiella tillsynen över bolaget skall skötas av försäkringsinspektionsmyndigheten i bolagets hemstat.

Däremot skall stadgandena om försäkringsbolag från tredje land i huvudsak förbli oförändrade.

Samtidigt föreslås att i vissa andra lagar skall göras de ändringar som föranleds av att lagen om utländska försäkringsbolag stiftas.

Propositionen anknyter till regeringens proposition till riksdagen med förslag till ändring av lagstiftningen om finländska försäkringsbolag och försäkringsmäklare och regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av mervärdesskattelagen.

Propositionen anknyter till EES-avtalet. De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa. När Finland ansluter sig till Europeiska unionen kan med stöd av den lagstiftning som nu ges det tredje skadeförsäkringsdirektivet tillämpas i sin helhet mellan Finland och EU:s medlemsstater samt de övriga EES-staterna och sålunda uppfylla de krav som fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen ställer på Finland.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1	1. Motivering till lagförslagen	13
ALLMÄN MOTIVERING	3	1.1. Lag om utländska försäkringsbolag	13
1. Nuläge	3	1.2. Lag om skatt på vissa försäkringspremier	33
1.1. Lagstiftning	3	1.3. Lag om brandskyddsavgift	33
1.2. De direktiv angående försäkringsverksamhet som genom Gemensamma EES-kommitténs beslut har fogats till EES-avtalet ...	4	1.4. Lag om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen	33
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	7	2. Ikraftträtande	33
2.1. Mål och medel	7	LAGFÖRSLAGEN	34
2.2. De viktigaste förslagen	7	1. Lag om utländska försäkringsbolagen	34
3. Propositionens verkningar	12	2. Lag om ändring av 2 § lagen om skatt på vissa försäkringspremier	51
3.1. Ekonomiska verkningar	12	3. Lag om ändring av 1 § lagen om brandskyddsavgift	51
3.2. Verkningar i fråga om organisation och personal	12	4. Lag om ändring av 1 § lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen	52
4. Ärendets beredning	12	BILAGA	53
4.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial	12	Paralleltexter	53
4.2. Utlåtanden	12	Lag om ändring av 2 § lagen om skatt på vissa försäkringspremier	53
5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	12	Lag om ändring av 1 § lagen om brandskyddsavgift	54
5.1. Samband med andra propositioner	12	Lag om ändring av 1 § lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen	54
5.2. Samband med internationella avtal och förpliktelser	13		
DETALJMOTIVERING	13		

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning

Lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland

Lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland (635/89) tillämpas på utländska försäkringsbolag som etablerat sig i Finland och på andra utländska försäkringsammanslutningar som här bedriver direkt försäkring. Tillstånd till inrättande av representation i Finland ges av statsrådet.

För närvarande har koncession för bedrivande av försäkringsrörelse i Finland beviljats sju utländska försäkringsbolag, av vilka fem bolags hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Ett utländskt försäkringsbolag skall beräkna det ansvar som orsakas av försäkringsavtalen d.v.s. ansvarskulden och till täckning för den placera medel i Finland.

Bolagets verksamhet i Finland leds och sköts av en av bolaget befullmäktigad och av social- och hälsovårdsministeriet godkänd generalagent.

Tillsynen över verksamhet som bedrivs i Finland ankommer på social- och hälsovårdsministeriet. Vid tillsynen iakttas samma principer som vid övervakningen av inhemska försäkringsbolag.

Genom den ändring av lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland som trädde i kraft vid ingången av 1994 bringades nämnda lag i överensstämmelse med direktiv angående försäkringsbranschen inom Europeiska unionen. Utanför lagens tillämpningsområde lämnades förutom återförsäkringsrörelsen den separat reglerade friheten att tillhandahålla försäkringstjänster och försäkringsmäklarverksamheten samt i vissa fall också koassuransverksamheten.

De utländska försäkringsbolagen indelades i två grupper som berörs av delvis olika stadganden dvs. dels utländska försäkringsbolag med hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (utländska EES-försäkringsbolag) och utländska försäkringsbolag vilkas hemort är utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (försäkringsbolag från tredje

land). Om inte något annat stadgas särskilt i lag gäller lagens stadganden fortfarande alla utländska försäkringsbolag.

De försäkrade riskerna indelades i försäkringsklasser enligt direktivens bestämmelser. Ett utländskt försäkringsbolag som i sitt hemland bedriver både skade- och livförsäkring kan i Finland endast bedriva skadeförsäkring.

Lagens stadganden om kapitalkrav tillämpas endast på försäkringsbolag från tredje land, emedan tillsynen över utländska EES-försäkringsbolags solvens ankommer på de myndigheter som övervakar försäkringsverksamheten i bolagets hemland. Ett försäkringsbolag från tredje land skall alltid ha tillgångar i Finland för den direktförsäkring som bolaget bedriver här, beroende på arten av försäkringsverksamheten antingen 7 eller 14 miljoner mark (representationens grundkapital). Minst hälften av representationens grundkapital skall ställas som säkerhet och återstoden skall placeras som andra tillgångar i Finland. Dessutom skall representationen i Finland ha ett tillräckligt verksamhetskapital i fråga om vilket stadgandena har ändrats så att de motsvarar kraven i direktiven. Medan verksamheten pågår skall värdet av bolagets säkerhet uppgå till minst minimibeloppet av verksamhetskapitalet. Till lagen fogades stadgande om s.k. solvenstest, vilket motsvarar vad som stadgas i lagen om försäkringsbolag (1062/79).

Även utländska försäkringsbolag kan i Finland bevilja s.k. fondförsäkringar.

Ett utländskt försäkringsbolag som fått koncession i Finland kan i fall om vilka stadgas genom förordning överlåta sitt försäkringsbestånd eller en del av det även till ett sådant utländskt försäkringsbolag som inte har koncession i Finland eller ta emot ett försäkringsbestånd eller en del av ett sådant bolag.

Utländska försäkringsbolag ålades även anmälningsplikt beträffande sådana omständigheter som tyder på penningtvätt och som de fått vetenskap om.

Lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster

Vid ingången av 1994 sattes Europeiska gemenskapens (EG) försäkringsdirektiv som gäller fritt tillhandahållande av försäkrings-

tjänster i kraft i Finland. Detta genomfördes genom lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster (1488/92).

Med fritt tillhandahållande av försäkringstjänster avses i denna lag att ett sådant utländskt försäkringsbolag vars hemort är i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet från ett utländskt driftställe täcker den skadeförsäkringsrisk som är belägen i Finland eller ingår ett livförsäkringsavtal med en i Finland varaktigt bosatt fysisk person eller en här verksam juridisk person. Försäkringsbolaget kan inleda fritt tillhandahållande av försäkringstjänster antingen efter att ha anmält om detta till social- och hälsovårdsministeriet eller efter att av ministeriet ha fått den verksamhetstillstånd som är en förutsättning för inledande av verksamheten. Försäkrandet av s.k. stora skadeförsäkringsrisker kräver endast att anmälan görs till social- och hälsovårdsministeriet, medan åter försäkrande av andra skadeförsäkringsrisker kräver verksamhetstillstånd. Inom livförsäkringen görs gränsdragningen enligt hur aktivt det utländska försäkringsbolaget ämnar erbjuda sina tjänster i Finland.

Utländska försäkringsbolags frihet att tillhandahålla försäkringstjänster övervakas av social- och hälsovårdsministeriet i samarbete med myndigheterna i bolagets hemstat och myndigheterna i det land där det utländska driftstället är beläget. Då fritt tillhandahållande av försäkringstjänster kräver verksamhetstillstånd, iaktas vid beräkningen av ansvarsskulden och placeringen av tillgångar som täckning för den finsk lagstiftning och de grunder som social- och hälsovårdsministeriet fastställt för bolaget. Likaså skall livförsäkringsbolagen när de bedriver fritt tillhandahållande av livförsäkringar iaktta de grunder för livförsäkring som ministeriet fastställer för bolaget.

Fritt tillhandahållande av försäkringstjänster gäller inte lagstadgad olycksfalls- och patientförsäkring, kärnansvars- och läkemedelsskadeförsäkring eller lagstadgad pensionsförsäkring. För bedrivande av dessa slag av försäkring krävs koncession och ett dotterbolag eller en representation i Finland. Lagen tillämpas inte heller på återförsäkring, som inte heller tidigare förutsatte tillstånd av finska myndigheter.

Före ingången av mars månad 1994 har till social- och hälsovårdsministeriet inkommit 18 anmälningar om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster.

1.2. De direktiv angående försäkringsverksamhet som genom Gemensamma EES-kommitténs beslut har fogats till EES-avtalet

Genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 7/94 om ändring av protokoll 47 och vissa bilagor till EES-avtalet (det s.k. tilläggs-paketet) fogades följande försäkringsdirektiv till EES-avtalet:

1) *Rådets direktiv 92/49/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (nedan tredje skadeförsäkringsdirektivet)*

Avsikten med tredje skadeförsäkringsdirektivet är att i fråga om de försäkringar och företag som hör till dess tillämpningsområde genomföra den inre marknaden i EU för direkt försäkring. I detta syfte ändrar direktivet den reglering av rätten att starta och driva skadeförsäkringsrörelse som grundar sig på direktivet om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att starta och driva direkt försäkringsrörelse avseende annan försäkring än livförsäkring, (73/239/EEG), nedan första skadeförsäkringsdirektivet, sådan regleringen gäller ändrad genom direktivet om samordning av lagar och andra författningar angående annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser för att underlätta det effektiva utnyttjandet av friheten att tillhandahålla tjänster, och med ändring av direktiv 73/239/EEG, (88/357/EEG), nedan andra skadeförsäkringsdirektivet. Direktivet slutför samtidigt rättsutvecklingen i fråga om tillhandahållande av skadeförsäkringstjänster över de nationella gränserna.

Övergången från en nationell skadeförsäkringsmarknad till en integrerad marknad sker med hjälp av de principer om en enda koncession och om tillsyn som utövas av myndigheterna i försäkringsföretagets hemstat som omfattats i det tredje skadeförsäkringsdirektivet.

Ett försäkringsföretag som har erhållit koncession i en av EU:s medlemsstater har rätt att med stöd av den bedriva försäkringsrörelse som överensstämmer med koncessionen i alla de stater som hör till unionen, antingen genom att inrätta filialer där eller genom att oberoende av riskens storlek tillhandahålla skadeförsäkringar från ett driftställe i utlandet eller genom att samtidigt bedriva båda formerna av verksamhet.

Den koncentration av tillsynen som genomförts genom det tredje skadeförsäkringsdirektivet innebär att ansvaret för den finansiella tillsynen över ett försäkringsföretag bärs av de behöriga myndigheterna i företagets hemstat. Den koncentrerade tillsynen omfattar även försäkringsrörelse som företaget bedriver i en annan medlemsstat genom förmedling av en filial eller genom att där erbjuda försäkringar från sitt hemstat eller från en filial i en annan medlemsstat. Anmälningar som gäller här avsedd verksamhet, såsom inledande eller utvidgning av försäkringsrörelse skall göras till tillsynsmyndigheten i försäkringsföretagets hemstat.

Enligt den nya regleringen får medlemsstaterna inte längre utfärda stadganden med krav på förhandsgodkännande eller löpande anmälan av försäkringspremier och försäkringsvillkor. De obligatoriska försäkringarna utgör ett undantag från detta. I fråga om dem kan medlemsstaterna kräva att de behöriga myndigheterna skall underrättas om de allmänna och särskilda försäkringsvillkoren innan villkoren införs. I fråga om premiehöjningar är förhandsgodkännande eller krav på anmälan tillåtet endast då detta ingår som en del i allmänna priskontrollsystem.

Det tredje skadeförsäkringsdirektivet ändrar till en del även det andra skadeförsäkringsdirektivets stadganden om överlåtelse av försäkringsbestånd. Ändringsbehovet orsakas av övergången till ett system med en koncession.

Ny reglering i EU:s regelverk innebär även de i direktivet intagna bestämmelserna om s.k. kvalitativ ägarkontroll.

Enligt tredje skadeförsäkringsdirektivet skall försäkringsföretagets hemstat kräva att varje försäkringsföretag avsätter en tillräcklig försäkringsteknisk ansvarsskuld, som täcker företagets hela affärsverksamhet. Enligt en allmän bestämmelse i direktivet skall i de tillgångar som täcker den försäkringstekniska ansvarsskulden beaktas även av den affärsverksamhet som företaget bedriver, så att placeringarnas säkerhet, avkastning och realiserbarhet säkerställs. Dessutom förpliktar direktivet ett företag att se till att placeringarna är mångsidiga och tillräckligt spridda.

Den allmänna bestämmelsen kompletteras av en i direktivet ingående förteckning över tillgångar med vilka den försäkringstekniska ansvarsskulden får täckas i enlighet med hemstatens närmare bestämmelser. Direktivet innehåller

också bestämmelser om de maximibelopp som ställts i relation till bruttototalbeloppet av den försäkringstekniska ansvarsskulden, upp till vilka försäkringsföretaget får placera tillgångar som täcker ansvarsskulden i egendoms- slag eller enstaka objekt som särskilt nämns i direktivet. Medlemsstaterna har enligt direktivet inte rätt att kräva att försäkringsföretagen skall placera i vissa tillgångsklasser.

Medlemsstaterna skall utfärda de lagar och andra författningar som förutsätts av tredje skadeförsäkringsdirektivet senast den 31 december 1993 och bringa dem i kraft senast den 1 juli 1994. Direktivet innehåller bestämmelser om vissa övergångsarrangemang som gäller Tyskland, Danmark, Spanien och Portugal.

2) *Rådets direktiv 92/96/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (nedan tredje livförsäkringsdirektivet)*

Det tredje livförsäkringsdirektivet är avsett att i fråga om de försäkringar och företag som hör till dess tillämpningsområde fullborda den inre marknaden för direkt försäkring inom EG. I detta syfte ändrar direktivet den reglering av rätten att starta och driva livförsäkringsrörelse som grundar sig på direktivet om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse, (79/267/EEG), nedan första livförsäkringsdirektivet, sådan regleringen är i kraft enligt direktivet om samordning av lagar och andra författningar om direkt livförsäkring, och med bestämmelser för att underlätta det effektiva utnyttjandet av friheten att tillhandahålla tjänster, och med ändring av direktiv 79/267/EEG, (90/619/EEG), nedan andra livförsäkringsdirektivet.

I det tredje livförsäkringsdirektivet har i överensstämmelse med motsvarande skadeförsäkringsdirektiv omfattats principen om en enda koncession och hemstatstillsyn. Även regleringen av överlåtelse av försäkringsbestånd, kvalitativ ägarkontroll och täckning av ansvarsskuld är i det närmaste av samma innehåll.

Ett försäkringsföretag som har fått koncession i en EU-medlemsstat har rätt att med stöd av den bedriva koncessionsenlig livförsäkringsrörelse i alla stater som hör till unionen. Livförsäkringsföretaget kan i andra medlemsstater grunda en filial eller i dem från ett utländskt driftställe på eget initiativ erbjuda

försäkringar eller genom att samtidigt bedriva båda formerna av här avsedd affärsverksamhet.

Direktivet förbjuder medlemsstaterna att mera utfärda stadganden i vilka krävs förhandsgodkännande av försäkringspremier och försäkringsvillkor eller systematisk rapportering av dem. Med avvikelse från denna huvudregel har dock försäkringsföretagets hemstat rätt att, för kontrollerande av att den nationella lagstiftningen om försäkringsmatematiska principer följs, kräva att premietabeller och de tekniska grunder som behövs för beräkning av den försäkringstekniska ansvarsskuden delges systematiskt.

I det tredje livförsäkringsdirektivet lindras det första livförsäkringsdirektivets förbud, enligt vilket inget företag i medlemsstaten samtidigt får bedriva både liv- och skadeförsäkringsrörelse. Förbudet har inte gällt redan verksamma företag vilka har separat ledning för vardera rörelsen. Efter en ändring av första livförsäkringsdirektivet kan medlemsstaterna utöver vad som redan tidigare gällt avvika från kravet på separata rörelser genom att bevilja företag som har koncession för bedrivande av försäkringsrörelse enligt direktivet tillstånd att samtidigt bedriva försäkringsrörelse som gäller olycksfallsförsäkring och sjukförsäkring som avses i klasserna 1 och 2 i bilagan till första skadeförsäkringsdirektivet. Ett företag som enbart bedriver nämnd skadeförsäkringsrörelse kan på motsvarande sätt beviljas koncession för livförsäkring.

Enligt tredje livförsäkringsdirektivet skall försäkringsbolagets hemstat kräva att varje försäkringsföretag bildar en tillräcklig försäkringsteknisk ansvarsskuld som täcker företagets hela affärsverksamhet. Direktivet innehåller detaljerade bestämmelser om de principer enligt vilka storleken av det försäkringstekniska ansvaret bestäms vid livförsäkring. De premier som gäller en ny försäkringsrörelse skall enligt direktivet utgående från försäkringsmatematiska antaganden vara sådana att försäkringsföretagen förmår skapa en tillräcklig försäkringsteknisk ansvarsskuld.

Till tredje livförsäkringsdirektivet har fogats som bilaga s.k. matchningsregler, enligt vilka den valuta som gäller försäkringsföretagets förpliktelse bestäms samt regler om de uppgifter som skall ges till försäkringstagarna innan avtal ingås och under försäkringstiden.

Medlemsstaterna skall utfärda de lagar och

andra författningar som förutsatts av tredje livförsäkringsdirektivet senast den 31 december 1993 och bringa dem i kraft senast den 1 juli 1994. Direktivet innehåller bestämmelser om vissa övergångsarrangemang som gäller Spanien, Portugal och Grekland.

3) *Rådets direktiv 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (nedan bokslutsdirektivet för försäkringsföretag)*

Bokslutsdirektivet för försäkringsföretag innehåller undantag från och kompletteringar till rådets fjärde direktiv grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag (78/660/EEG), nedan det fjärde bolagsrättsliga direktivet, och rådets sjunde direktiv grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning, (83/349/EEG), nedan det sjunde bolagsrättsliga direktivet. Av dessa direktiv, sådana de lyder ändrade genom de år 1990 givna direktiven 90/604/EEG och 90/605/EEG, gäller det fjärde bolagsrättsliga direktivet uppställningen av, innehållet i och offentliggörandet av årsbokslut i enskilda bolag samt revision. Det sjunde bolagsrättsliga direktivet reglerar motsvarande frågor angående koncernbokslut.

Försäkringsföretagens bokslutsdirektiv skall iaktas i företag som omfattas av första skade- och livförsäkringsdirektivet. Direktivet gäller dessutom företag som bedriver återförsäkringsrörelse samt under bestämda förutsättningar vissa företag som lämnats utanför första skadeförsäkringsdirektivets tillämpningsområde. Direktivets bestämmelser inverkar inte på stadgandena om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland, eftersom EES-försäkringsbolagen vid uppgörande av bokslut och koncernbokslut skall iaktta endast hemstatens stadganden om saken.

På grund av en meningsskiljaktighet rörande tolkningen av Finlands lagstadgade olycksfallsförsäkring godkände EU inte att det tredje skadeförsäkringsdirektivet skulle tillämpas i relation till Finland. Gemensamma EES-kommitténs beslut tillkom i enlighet med EU:s krav.

För att minska de avsevärda skadeverkningsar som var förenade med Gemensamma EES-kommitténs beslut godkände EFTA-staterna ett yttrande om att de hade för avsikt att sinsemellan gå in för arrangemang som i praktiken skulle fullborda den inre marknaden mellan Finland och de övriga EFTA-staterna

också i fråga om skadeförsäkring. Enligt yttrandet var Finland dessutom berett att på grundval av ömsesidighet avtala om motsvarande arrangemang med varje medlemsstat inom EU.

Enligt Gemensamma EES-kommitténs beslut skall bestämmelserna i det tredje livförsäkringsdirektivet genomföras i Finlands lagstiftning. Ytterligare en utgångspunkt för denna proposition är att också bestämmelserna i det tredje skadeförsäkringsdirektivet skall träda i kraft mellan Finland och de övriga EFTA-stater som är parter i EES-avtalet samt mellan Finland och de medlemsstater i EU vilka tillämpar bestämmelserna i det ovan nämnda direktivet i relation till Finland. Detta innebär att den nya lag om utländska försäkringsbolag som föreslås bli stiftad skall gälla alla andra utländska försäkringsbolag än sådana utländska EES-försäkringsbolag som bedriver eller ämnar bedriva skadeförsäkring i Finland och vilkas hemstat inte tillämpar det tredje skadeförsäkringsdirektivet i relation till Finland. På de sistnämnda försäkringsbolagen skall i stället för den föreslagna nya lagen tillämpas de gällande stadgandena om utländska EES-försäkringsbolag som driver skadeförsäkringsrörelse i lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland och lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

2.1. Mål och medel

Syftet med propositionen är att anpassa lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland och lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster till de i 1 punkten nämnda direktiven. Anpassningen kräver flera ändringar i stadgandena om bedrivande av försäkringsrörelse i Finland. I detta sammanhang är det ändamålsenligt att i dessa stadgandena även göra vissa andra, av nationella behov föranledda ändringar.

2.2. De viktigaste förslagen

Anpassningen av den finska lagstiftningen till de direktiv som nämns i 1 punkten kräver flera ändringar av den reglering som gäller

sådana utländska EES-försäkringsbolag som bedriver eller ämnar bedriva livförsäkring i Finland och sådana utländska EES-försäkringsbolag som bedriver eller ämnar bedriva skadeförsäkring i Finland och vars hemstat tillämpar det tredje skadeförsäkringsdirektivet i relation till Finland. Verksamheten från ett sådant bolags fasta driftställe, dvs. representation, regleras numera i lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. Om försäkringstjänster marknadsförs från utlandet utan att en representation inrättas i Finland, omfattas verksamheten av lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster.

Genomförandet av de tredje försäkringsdirektiven i finsk lagstiftning skulle kräva väsentliga ändringar i ovan nämnda lag som gäller utländska försäkringsbolag. Lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster skulle med obetydliga undantag bli obehövlig. Därför är det ändamålsenligt att de till direktiven anpassade stadgandena om utländska EES-livförsäkringsbolag och om sådana utländska EES-skadeförsäkringsbolag vilkas hemstat tillämpar det tredje skadeförsäkringsdirektivet i relation till Finland samt om försäkringsbolag från tredje land hänförs till en ny lag om utländska försäkringsbolag. Lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland och lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster skall således i framtiden gälla endast sådana utländska försäkringsbolag som driver eller ämnar driva skadeförsäkringsrörelse i Finland och vilkas hemstat inte tillämpar det tredje skadeförsäkringsdirektivet i relation till Finland.

Samtidigt föreslås att i vissa andra lagar görs de ändringar som följer av stiftandet och ändringen av de lagar som nämns ovan.

Lag om utländska försäkringsbolag

1 kap. Allmänna stadganden

Den nya lagen skall utöver den verksamhet som i Finland bedrivs av här etablerade utländska försäkringsbolag även gälla fritt tillhandahållande av försäkringstjänster som utländska EES-livförsäkringsbolag och sådana utländska EES-skadeförsäkringsbolag, vilkas hemstat tillämpar det tredje skadeförsäkringsdirektivet i relation till Finland, bedriver i Finland. Till följd av bestämmelserna i det tredje skadeförsäkringsdirektivet kan friheten att tillhandahåll-

la försäkringstjänster i fortsättningen även gälla försäljning av lagstadgad patientförsäkring samt läkemedelsskade- och kärnansvarsförsäkring. Stadgandena som gäller den nya lagens tillämpningsområde skall till sitt sakinnehåll i övrigt motsvara den gällande lagen. I den föreslagna lagen skall således fortfarande ingå bl.a. ett hänvisningsstadgande, enligt vilket om utländska försäkringsbolags rätt att i Finland bedriva lagstadgad försäkringsrörelse dessutom gäller vad därom särskilt stadgas. Detta innebär att ett utländskt försäkringsbolag inte heller efter det lagen trätt i kraft skall kunna få koncession för bedrivande av lagstadgad olycksfalls- eller pensionsförsäkring.

I kapitlet har med några få undantag tagits in stadganden som motsvarar de definitioner som ingår i lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland och lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. Enligt den föreslagna lagen skall emellertid som livförsäkring, liksom i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag, nu även anses verksamhet som hör till försäkringsklasserna 5—9 i det första livförsäkringsdirektivet. En ändring i jämförelse med gällande lag är även att ett utländskt EES-försäkringsbolag skall kunna marknadsföra sina produkter samtidigt både från sitt driftställe utanför Finland och från sin representation i Finland.

2 kap. Inledande och avslutande av verksamheten

I kapitlet har sammanförts stadgandena om inledande och avslutande av affärsverksamheten i fråga om utländska EES-livförsäkringsbolag och sådana utländska EES-skadeförsäkringsbolag, vilkas hemstat tillämpar det tredje skadeförsäkringsdirektivet i relation till Finland. Av principen om en koncession som ingår i tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet följer att ett sådant utländskt EES-försäkringsbolags beslut om att inrätta en representation i Finland eller i landet inleda verksamhet som grundar sig på friheten att fritt tillhandahålla tjänster skall förutsätta endast att anmälan görs till den myndighet som i bolagets hemstat svarar för försäkringsinspektionen och att nämnda myndighet sänder de uppgifter som den enligt lagstiftningen i hemstaten har fått till social- och hälsovårdsministeriet kompletterade med ett av myndigheten

utfärdat intyg om bolagets solvens och, då det är fråga om fritt tillhandahållande av tjänster, dessutom med en utredning om de försäkringsklasser till vilka hörande verksamhet bolaget med stöd av sin koncession har rätt att bedriva samt utredning om de risker som den planerade verksamheten kommer att omfatta.

Enligt förslaget skall representationen få inleda sin verksamhet när EES-försäkringsbolaget genom förmedling av tillsynsmyndigheten i hemstaten har fått uppgift om de av ministeriet uppgivna, av allmän fördel påkallade villkor som skall iaktas när försäkringsverksamhet bedrivs i Finland, dock senast två månader efter att bolaget av försäkringstillsynsmyndigheten i hemstaten fått meddelande om att uppgifterna sänts vidare till social- och hälsovårdsministeriet. Det utländska EES-försäkringsbolaget skall med avvikelse från det ovan sagda få inleda fritt tillhandahållande av försäkringstjänster så snart bolaget fått veta att anmälan om inledande av nämnda tillhandahållande har sänts till social- och hälsovårdsministeriet.

Enligt den föreslagna lagen skall ett utländskt EES-försäkringsbolags representation inte kunna fortsätta sin verksamhet i Finland eller bolaget i landet bedriva fritt tillhandahållande av försäkringstjänster, om den koncession som beviljats i bolagets hemstat har återkallats. Eventuella närmare föreskrifter om hur verksamheten i Finland skall avslutas skall enligt förslaget meddelas av social- och hälsovårdsministeriet.

3 kap. Tillsyn

Kapitlet innehåller stadganden om tillsynen över utländska EES-livförsäkringsbolag och sådana utländska EES-skadeförsäkringsbolag, vilkas hemstat tillämpar det tredje skadeförsäkringsdirektivet i relation till Finland. Enligt de tredje försäkringsdirektiven skall för den finansiella tillsynen över ett sådant utländskt EES-försäkringsbolag även i fråga om verksamheten i Finland svara försäkringstillsynsmyndigheten i bolagets hemstat. Av principen om att hemstaten utövar tillsyn, vilken föreslås ingå i lagen, följer att social- och hälsovårdsministeriet har rätt att övervaka ett utländskt EES-försäkringsbolags verksamhet i Finland endast till den del övervakningen inte ankommer på den myndighet som svarar för försäkringsins-

pektionen i bolagets hemstat. Den här avsedda tillsyn som ministeriet utövar skall omfatta bl.a. kontroll av att det utländska EES-försäkringsbolaget iakttar gällande finska stadganden om konsumentskydd och försäkringsavtalsförhållanden samt god försäkringssed.

Social- och hälsovårdsministeriet skall enligt den föreslagna lagen ha rätt att få sådan uppgifter om EES-försäkringsbolaget och dess verksamhet i Finland som behövs för tillsynen.

I den föreslagna lagen ingår även stadganden om de förvaltningstvångsmedel som ministeriet kunde använda mot ett försäkringsbolag, om bolaget inte skulle iaktta lag eller ministeriets föreskrifter eller skulle iaktta tillvägagångssätt som strider mot god försäkringssed eller om det annars skulle framkomma missbruk i bolagets verksamhet. Om det utländska EES-försäkringsbolaget inte följer social- och hälsovårdsministeriets anmärkning, uppmaning eller efterlever ett förbud, skall saken i normala fall anmälas till den myndighet som i bolagets hemstat svarar för försäkringsinspektionen. Social- och hälsovårdsministeriet skall i undantagsfall vid sidan av myndigheten i bolagets hemstat ha rätt att vidta åtgärder mot det utländska försäkringsbolaget, t.ex. att förena en uppmaning eller ett förbud med vite, om de åtgärder som myndigheten i bolagets hemstat vidtar visar sig vara ineffektiva och bolaget fortsätter med sitt felaktiga förfarande. Om det utländska EES-försäkringsbolagets verksamhet skulle riskera de försäkrade förmåner, skall det vara möjligt att vidta åtgärderna utan att iaktta det normala förfarandet enligt den föreslagna lagen och utan att på förhand underrätta den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat om saken.

4 kap. Inledande av verksamheten

Stadgandena i kapitlet liksom även stadgandena i 5—8 kap. skall tillämpas endast på ett sådant utländskt försäkringsbolag vars hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (försäkringsbolag från tredje land). Eftersom de tredje försäkringsdirektivens bestämmelser om en koncession och hemstatstillsyn inte gäller försäkringsbolag från tredje land, har den nuvarande regleringen av dem med vissa undantag bibehållits.

Enligt den föreslagna lagen skall försäkringsbolag från tredje land också i fortsättningen ha

koncession för att kunna bedriva försäkringsverksamhet i Finland. I överensstämmelse med vad som föreslagits i regeringens proposition med förslag till ändring av lagstiftningen om finländska försäkringsbolag och försäkringsmäklare (RP 330/1994 rd) skall beviljandet av koncession överföras från statsrådet på social- och hälsovårdsministeriet. Ändringen, som inte beror på försäkringsdirektiven, motsvarar även i fråga om försäkringsbolagen från tredje land de mål som ställts för revidering av tillståndssystemen inom central- och regionalförvaltningen.

Såsom enligt den gällande lagen skall ett försäkringsbolag från tredje land för sin verksamhet i Finland här grunda en representation som leds av en generalagent som social- och hälsovårdsministeriet har godkänt.

Villkoren för beviljande av koncession skall till vissa delar avvika från den nuvarande regleringen. I den nya lagen skall inte tas in något stadgande enligt vilket koncession kan förvägras, om ett finskt försäkringsbolag inte skulle ges motsvarande koncession i det utländska försäkringsbolagets hemstat, skall utgå. Ändringen kan motiveras med att en tillämpning av motsvarighetsprincipen i koncessionsavtalet rörande tulltariffer och handel (GATT-avtalet). En ändring i jämförelse med den nuvarande regleringen är också att ett försäkringsbolag från tredje land skall kunna få koncession för att bedriva försäkringsrörelse enligt alla försäkringsklasser i de första skade- och livförsäkringsdirektiverna, oberoende av om bolaget i sitt hemstat har möjlighet att bedriva motsvarande verksamhet. Koncessionen skall inte längre på sökandens begäran kunna begränsas till att omfatta endast en del av Finlands territorium. Också det i lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland ingående stadgandet om möjligheten att bevilja koncession för viss tid kan anses vara onödigt.

Villkoren för beviljande av koncession skall förändras även så att man avstår från att som en förutsättning för förvägrande av koncession betrakta det att sund utveckling av försäkringsväsendet äventyras. I stället skall ett försäkringsbolag från tredje land beviljas koncession, om det på basis av den utredning som kan fås om den planerade försäkringsrörelsen kan bedömas att försäkringsbolaget i sin verksamhet kommer att iaktta sunda och försiktiga affärs-

principer. Det nya stadgandet innebär att den prövningsrätt som används vid beviljande av koncessioner begränsas en aning i jämförelse med nuläget. Stadgandet motsvarar det stadgande i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag som gäller inhemska försäkringsbolag.

Såsom tidigare skall koncession beviljas försäkringsklassvis och klassgruppsvis och den skall på sökandens begäran kunna begränsas till att gälla en del av en försäkringsklass.

5 kap. Generalagent

Kapitlet innehåller i fråga om generalagenten, som leder den verksamhet som ett försäkringsbolag från tredje land bedriver i Finland, stadganden om hans uppgifter, de krav som ställs på honom, ansökan om godkännande av generalagent, vikarie för generalagenten och tillfällig generalagent. De föreslagna stadgandena motsvarar till sitt innehåll regleringen i den gällande lag om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

6 kap. Kapitalkrav

Kapitlet innehåller i huvudsak stadganden om de kapitalkrav som gäller försäkringsbolag från tredje land.

De hänvisningar till lagen om försäkringsbolag som i fråga om ansvarsskuld, ansvarsskuldens täckning, beräkningsgrunder och försäkringsmatematikerns uppgifter ingår i lagförslaget i den separata proposition som har avlåtats om ändring av lagstiftningen om finländska försäkringsbolag och försäkringsmäklare, skulle innebära att den reglering som gäller inhemska försäkringsbolag och försäkringsbolag från tredje land förenhetligas. Utgångspunkten har i fråga om de beräkningsgrunder som gäller ansvarsskulden och försäkringar varit ändamålsenlighetssynpunkter. Enligt de tredje försäkringsdirektiven skulle det i och för sig ha varit möjligt att fortfarande förplikta ett försäkringsbolag från tredje land att skaffa förhandsfastställelse av beräkningsgrunderna för ansvarsskulden och för försäkringarna.

De övriga stadgandena i kapitlet är av samma innehåll som i den gällande lagen.

7 kap. Tillsyn

Den i tredje skade- och livförsäkringsdirektiven omfattade principen om hemstatstillsyn gäller inte försäkringsbolag från tredje land. Tillsynsstadgandena i kapitlet motsvarar därför i huvudsak den nuvarande regleringen.

Begränsningen och återkallandet av koncession föreslås bli reglerade på samma sätt som i fråga om inhemska bolag. De nya stadgandena, som inte beror direktiven, skall garantera att förfarandena är enhetliga oberoende av om det är fråga om ett inhemskt eller ett i kapitlet avsett utländskt försäkringsbolag. Enligt förslaget skall även stadgandena om när social- och hälsovårdsministeriet har rätt att omhänderta de tillgångar som tillhör ett försäkringsbolag från tredje land bringas att motsvara den reglering som gäller inhemska bolag. Också i fråga om denna ändring, som inte heller den beror på direktiven, är målet att ovan nämnda förfarande skall vara enhetligt.

8 kap. Avslutande av verksamheten

De föreslagna stadgandena om avslutande av verksamheten är, med undantag av stadgandet om förmånsrätt till egendom som utgör förtecknad täckning, av samma innehåll som i den nuvarande lagen. I fråga om förtecknad täckning föreslås det att den nuvarande regleringen förtydligas så att försäkringstagarna och andra innehavare av fordringsrätter som beror på försäkringsavtalet gemensamt skall ha likadan förmånsrätt. Ifrågavarande förmånsrätt skall dock uppkomma först när koncessionen för ett försäkringsbolag från tredje land har återkallats eller annars upphört i Finland.

9 kap. Drivande av försäkringsrörelse i Finland

I detta kapitel samt i 10 och 11 kap. har sammanförts stadganden som med vissa undantag blir tillämpliga på alla utländska försäkringsbolag. I föreliggande kapitel ingår stadganden om bl.a det innehav i företag inom andra näringsbranschen som försäkringsbolag från tredje land får ha samt om kravet på att livförsäkringsrörelse och skadeförsäkringsrörelse skall vara åtskilda.

Om ett utländskt försäkringsbolags rätt att äga aktiemajoriteten eller majoriteten av röste-

talet för samtliga aktier i ett finskt aktiebolag som bedriver annan näring än försäkringsrörelse eller motsvarande bestämmanderätt i någon annan finsk sammanslutning för en främmande näringsbransch har utfärdats nya stadganden när den nuvarande lagen ändrades år 1993 (484/93). Det föreslås nu att denna reglering till vissa delar skall genomgå en ändring så att innehav i fortsättningen skall begränsas på samma sätt som i den föreslagna lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag. De nya begränsningarna av ägande skall dock gälla endast försäkringsbolag från tredje land, vilka i likhet med finska bolag i fortsättningen skall ha möjlighet att i Finland äga bl.a. under offentlig tillsyn stående kredit- eller finansieringsinstitut eller fondbolag. Ett utländskt EES-försäkringsbolags rätt att placera sina tillgångar i sammanslutningar som i Finland är verksamma inom någon annan näringsbransch skall däremot inte beröras av den nya regleringen.

Enligt förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag skall kravet på att liv- och skadeförsäkringsrörelser skall vara separata lindras så att ett livförsäkringsbolag skall få sälja olycksfalls- och sjukförsäkringar i skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 och bedriva återförsäkring av dessa försäkringar. Ett skadeförsäkringsbolag som bedriver endast skadeförsäkring som hör till de ovan nämnda skadeförsäkringsklasserna och återförsäkring av dessa försäkringar skall dock samtidigt kunna bedriva även livförsäkring och återförsäkring av den. Avvikelserna från kravet på separation skall tillämpas jämligt på alla bolag som är verksamma på den finska försäkringsmarknaden. Därför föreslås att beträffande separat verksamhet för liv- och skadeförsäkringsbolag även i fråga om utländska försäkringsbolag skall gälla likadana stadganden som de som på förslaget sätt ändrade skulle gälla inhemska försäkringsbolag.

Ett sådant utländskt EES-försäkringsbolag som på basis av den koncession som bolaget fått i sin hemstat kan bedriva både liv- och skadeförsäkring, skall i enlighet med tredje livförsäkringsdirektivet även i Finland kunna bedriva både liv- och skadeförsäkring. Ett livförsäkringsbolag från tredje land, som i sitt hemstat har fått koncession för bedrivande av både liv- och skadeförsäkring, skall däremot få bedriva endast skadeförsäkringsrörelse i Finland.

10 kap. Överlåtelse av försäkringsbestånd

Kapitlet innehåller stadganden om sådana fall där ett utländskt försäkringsbolag överlåter sitt i Finland uppkomna försäkringsbestånd eller en del av det till ett finskt eller ett annat i Finland verksamt utländskt försäkringsbolag.

För överlåtelse av försäkringsbestånd skall i likhet med den gällande lagen i regel utverkas samtycke av social- och hälsovårdsministeriet. Om grunderna för förvägrande, beträffande vilka i den gällande lagen endast hänvisas till lagen om försäkringsbolag, har i den föreslagna lagen tagits in uttryckliga, mot den gällande regleringen svarande stadganden. I sådana fall då det överlåtande bolaget är ett utländskt EES-livförsäkringsbolag eller ett sådant utländskt EES-skadeförsäkringsbolag, vars hemstat tillämpar det tredje skadeförsäkringsdirektivet i relation till Finland, och det övertagande bolaget ett finskt försäkringsbolag eller ett annat ovan nämnt utländskt EES-försäkringsbolag, skall det slutliga samtycket till överlåtelse av beståndet dock ges av den myndighet som i det överlåtande bolagets hemstat svarar för försäkringsinspektionen. För överlåtelsen skall också härvid i de fall som nämns i förslaget till lag, såsom t.ex. när den av skadeförsäkringen täckta risken finns i Finland, samtycke fås av social- och hälsovårdsministeriet.

Ministeriet skall dessutom ge ett utlåtande om det övertagande bolagets verksamhetskapital är tillräckligt, då det är fråga om ett finskt försäkringsbolag.

Om sådana utländska EES-försäkringsbolags överlåtelser av försäkringbestånd, vilka bedriver skadeförsäkringsrörelse i Finland och vilkas hemstat inte tillämpar det tredje skadeförsäkringsdirektivet i relation till Finland, skall alltså stadgas i lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland och i lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster.

11 kap. Särskilda stadganden

I kapitlet ingår stadganden som med beaktande av deras art inte går att placera i något annat kapitel. De flesta av stadgandena är med smärre, av de föreslagna övriga ändringarna föranledda justeringar desamma som i den gällande lagen om utländska försäkringsbolags

verksamhet i Finland. Mest genomgripande ändras stadgandet om tystnadsplikt, som föreslås bli förenhetligt med de stadganden som till denna del ingår i den föreslagna ändringen av lagen om försäkringsbolag.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

Uppkomsten av en gemensam marknad för försäkringstjänster inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och ett effektivt genomförande av tredje försäkringsdirektivets princip om hemstatstillsyn förutsätter allt intimare samarbete mellan EES-staternas försäkringstillsynsmyndigheter. Det ökade samarbetet ökar försäkringsinspektionens arbetsmängd.

Också i övrigt ökar genomförandet av tredje skadeförsäkringsdirektivets och tredje livförsäkringsdirektivets principer i den finska försäkringslagstiftningen försäkringsinspektionens uppgifter så att tillsynspersonalen måste utökas. Personalbehovet kommer i synnerhet att ökas av att man i övervakningen av solvensen övergår från förhandskontroll till inspektioner som kräver ytterligare tillsynspersonal och till annan efterhandskontroll, då man avstår från förfarandet med fastställande av försäkringsgrunderna. I fråga privatförsäkringen uppstår de kostnader som hänförs till tillsynen dock i form av försäkringsinspektionsavgifter av försäkringsanstalterna, varför staten inte åsamkas merkostnader.

3.2. Verkningar i fråga om organisation och personal

För tillsynen över utländska försäkringsbolag eller tillämpningen av den lag som skall stiftas om utländska försäkringsbolag föreslås inga nya myndigheter eller organ. Försäkringsverksamheten i Finland skall fortfarande övervakas av social- och hälsovårdsministeriet, till vilket dock från statsrådet skall överföras det beslutsfattande som gäller koncessioner för försäkringsbolag från tredje land. Den finansiella tillsynen över ett utländskt EES-försäkringsbolag skall i allmänhet ankomma på den myndighet som i bolagets hemstat svarar för försäkringsinspektionen.

4. Ärendets beredning

4.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial

Social- och hälsovårdsministeriet tillsatte den 31 mars 1993 en arbetsgrupp med uppgift att utreda bl.a. vilka ändringar som måste göras i lagen om försäkringsbolag och därtill anslutna lagar för anpassning av försäkringsbolagslagstiftningen till EG-rådets tredje skadeförsäkringsdirektiv från år 1992 och tredje livförsäkringsdirektiv från samma år, dock så att behovet av att ändra liv- och pensionsförsäkringsverksamheten, de försäkringstekniska grunderna, täckningen av ansvarsskulden och verksamhetskapitalet skulle utredas i en av ministeriet den 16 mars 1993 tillsatt annan arbetsgrupp. Propositionen grundar sig på arbetsgruppens förslag.

4.2. Utlåtanden

Om arbetsgruppens förslag till lag om utländska försäkringsbolag (arbetsgruppsmemorandum 1994:7) inbegärdes utlåtande av justitieministeriet, handels- och industriministeriet, inrikesministeriet, finansministeriet, Akava, Pensionsskyddscentralen, Pensionskassan för utövande konstnärer, Centralhandelskammaren, Konsumenternas försäkringsbyrå, LEL Arbetspensionskassan, Affärsarbetsgivarnas Centralförbund AAC, Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC, Finlands Tekniska Funktionärsorganisationers Centralförbund FTFC, Finska Försäkringsbolagens Centralförbund, Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Arbetspensionsanstalternas förbund, samt av Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund.

Inrikesministeriet, finansministeriet och Finland Tekniska Funktionärsorganisationers Centralförbund FTFC gav inte utlåtande om memorandum.

I propositionen har i mån av möjlighet beaktats de synpunkter som framförts i utlåtandena.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

5.1. Samband med andra propositioner

Om de ändringar som med anledning av de

direktiv som hör till det första s. k. tilläggs-paketet till EES-avtalet skall göras i lagen om försäkringsbolag, lagen om pension för arbetstagare (395/61), lagen om olycksfallsförsäkring (608/48), trafikförsäkringslagen (279/59), patientskadlagen (585/86) och lagen om försäkringsföreningar (1250/87) har separata regeringspropositioner givits eller kommer att ges.

Propositionen anknyter till regeringens proposition till riksdagen med förslag till ändring av lagstiftningen om finländska försäkringsbolag och försäkringsmäklare och regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av mervärdesskattelagen (RP 283/1994 rd).

5.2. Samband med internationella avtal och förpliktelser

Propositionen avlåtts i huvudsak för anpas-

sande av den finska försäkringslagstiftningen till Europeiska unionens försäkringsdirektiv som genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 7/94 har införlivats med EES-avtalet. När Finland ansluter sig till Europeiska unionen kan man med stöd av den lagstiftning som nu ges tillämpa det tredje skadeförsäkringsdirektivet i sin helhet mellan Finland och EU:s medlemsstater samt de övriga EES-staterna och sålunda uppfylla de krav som fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen ställer på Finland.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Lag om utländska försäkringsbolag

Allmänt. Den i tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet ingående principen om en koncession och hemstatens övervakning innebär att stadgandena om utländska EES-försäkringsbolags verksamhet i Finland måste ändras i sin helhet. Utländska EES-försäkringsbolags verksamhet regleras i lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland, i de fall då bolaget verkar i Finland från en representation, och i lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster, i de fall då bolaget marknadsför sina tjänster från utlandet utan att inrätta ett fast driftställe i Finland. Genomförande av de tredje direktivens principer i finsk lagstiftning leder till att de stadgandena som ingår i lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster, med några få undantag, kommer att gälla endast sådana EES-försäkringsbolag som driver skadeförsäkringsrörelse och vilkas hemstat inte tillämpar det tredje skadeförsäkringsdirektivet i relation till Finland. Eftersom också i lagen om

utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland måste göras så väsentlig ändringar att det inte är ändamålsenligt att genomföra dem som en lagändring, föreslås att också denna lag skall gälla bara sådana EES-försäkringsbolag som nämns ovan. I stället för båda dessa lagar föreslås att en ny lag om utländska försäkringsbolag, som gäller både utländska EES-försäkringsbolag och försäkringsbolag från tredje land, skall stadgas. Det föreslås att stadgandena om den verksamhet som försäkringsbolag från tredje land bedriver i Finland skall bibehållas i huvudsak oförändrade, eftersom tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet inte ändrar de stadgandena om dessa försäkringsbolag som ingår i de första direktiven.

Den nya lagen är uppdelad i fyra avdelningar. I den första avdelningen ingår lagens tillämpningsområde och definitioner, i den andra avdelningen endast stadgandena om utländska EES-försäkringsbolag, i den tredje avdelningen stadgandena endast om försäkringsbolag från tredje land och i fjärde avdelningen gemensamma stadgandena för utländska försäkringsbolag som är verksamma i Finland.

I AVDELNINGEN. TILLÄMPNINGS- OMRÅDE OCH DEFINITIONER

1 kap. Allmänna stadganden

1 §. *Tillämpningsområde.* Paragrafens 1 och 3 mom. skall i huvudsak till sitt innehåll motsvara stadgandena i 1 § 1 och 2 mom. i den gällande lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland, sådana 1 § lyder ändrad genom lagen den 11 juni 1993 (484/93).

Paragrafens 2 mom. motsvarar till sitt innehåll sista meningen i 5 § 2 mom. i den gällande lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. Enligt det skall om utländska försäkringsbolags rätt att bedriva lagstadgad försäkringsverksamhet i Finland stadgas i speciallagstiftning om dessa försäkringslag.

Första skadeförsäkringsdirektivet tillämpas enligt dess artikel 2.1.d. inte på försäkring som hör till det lagstadgade socialskyddet. I artikel 2 tredje skadeförsäkringsdirektivet konstateras åter att direktivet har samma tillämpningsområde som första skadeförsäkringsdirektivet. Detta betyder att den lagstadgade olycksfallsförsäkring som finska försäkringsbolag bedriver står utanför tillämpningsområdet för skadeförsäkringsdirektivet såsom försäkring som hör till det lagstadgade socialskyddet.

Den lagstadgade socialförsäkringen hör till tillämpningsområdet för EU:s direktiv om livförsäkring, om det är fråga om verksamhet som privata försäkringsbolag sköter på eget ansvar. Enligt tredje livförsäkringsdirektivets artikel 2 är dess tillämpningsområde detsamma som första livförsäkringsdirektivets, varför det undantag som beträffande Finland fogats till bilaga IX till EES-avtalets och enligt vilket första livförsäkringsdirektivet inte tillämpas på den lagstadgade pensionsförsäkringen i Finland, med vilken avses pensionsförsäkringsverksamhet som bedrivs av försäkringsammanslutningar och som regleras i lagen om pension för arbetstagare och i annan därtill hörande finsk lagstiftning, förblir i kraft.

Av det ovan sagda följer att lagstadgad pensionsförsäkrings- och olycksfallsförsäkringsrörelse trots EES-avtalet fortfarande får bedrivas endast av ett inhemskt försäkringsbolag som fått koncession i Finland. Försäljning av lagstadgade pensions- och olycksfallsförsäk-

ringar utgående från andra länder som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall således inte vara möjlig.

2 §. *Definitioner.* I paragrafen definieras vissa i lagen använda termer, vilka motsvarar definitionerna i gällande lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland och lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster.

Enligt gällande 3 § 3 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland och 3 § 2 mom. lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster avses med livförsäkring verksamhet som hör till försäkringsklasserna 1—4 i första försäkringsdirektivet. Enligt principen om en koncession som ingår i tredje direktiven kan ett utländskt EES-försäkringsbolag på basis av koncession från hemstaten bedriva verksamhet enligt de försäkringsklasser som nämns i första livförsäkringsdirektivets bilaga även i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, antingen på basis av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster. Av denna anledning föreslås att definitionen på livförsäkring ändras i 2 § 1 mom. 5 punkten så att som livförsäkring anses all sådan verksamhet som uppräknas i första livförsäkringsdirektivet, också verksamhet som hör till livförsäkringsklasserna 5—9.

Försäkringsklass 5 omfattar s.k. tontinverksamhet, dvs. bildande av personsammanslutningar för uppbärande av avgifter av medlemmarna i syfte att bilda ett gemensamt kapital och att betala de influtna medlen till antingen kvarlevande medlemmar eller avlidna medlemmars förmånstagare. Ur försäkringsbolagets synvinkel ingår i en sådan produkt inte något riskelement. Tontinverksamhet bedrivs t.ex. i Frankrike som en del av livförsäkringsrörelsen.

Livförsäkringsklass 6 omfattar sådana på försäkringstekniska grunder baserade avtal som avser återbetalning av influtet kapital och med vilka försäkringsbolaget påtar sig ansvar för visstidsförbindelser och förbindelser till visst belopp mot avtalad engångsavgift eller på förhand avtalade fortlöpande avgifter. Även i denna verksamhet saknas ett för försäkring typiskt riskelement. Dylik s.k. kapitalisationsavtalsverksamhet bedrivs dock i synnerhet i Frankrike i stor omfattning tillsammans med bedrivandet av livförsäkringsrörelse.

Livförsäkringsklass 7 omfattar förvaltning av pensionskassors, pensionsstiftelsers och andra gruppensionsfonders medel och skötseln

av placeringsverksamheten. Till sådan verksamhet kunde hänföra sig även bindande löften om att kapitalen i ett livförsäkringsbolags förvaltning bevaras eller att en viss minimiränta betalas på dessa kapital.

Livförsäkringsklass 8 omfattar vissa särskilda grupplivförsäkringar och gruppensionsförsäkringar som är i bruk närmast i Frankrike.

Till livförsäkringsklass 9 hör de på socialförsäkringslagstiftningen grundade liv- och pensionsförsäkringar med vilka bolaget driver rörelse på eget ansvar.

Begreppet hemstat i 1 mom. 7 punkten motsvarar den definition av hemstat som ingår i 2 kap. 1 § 3 mom. lagen om försäkringsbolag. Denna definition grundar sig på artikel 34 i EES-avtalet och överensstämmer med den definition som används i den övriga slagstiftningen som gäller sammanslutningar.

Paragrafens 2 mom. motsvarar till sitt innehåll sista meningen 3 § 3 mom. i den gällande lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

3 §. *Verksamhet som faller utanför tillämpningsområdet.* Paragrafens 1 mom. motsvarar 1 § 3 mom. av gällande lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

Enligt den skall lagen i överensstämmelse med gällande lag inte tillämpas på återförsäkring, försäkringsmäklarverksamhet eller deltagande i koassuransverksamhet som avses i EU:s koassuransförsäkringsdirektiv, om inte försäkringsbolaget skulle verka som ledande försäkringsgivare. Vad som skall anses som i detta moment avsedd koassuransverksamhet, skall närmare definieras i rådets direktiv 78/473/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen. Det föreslås dock att i 3 mom. stryks hänvisningen till lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. Således avviker den föreslagna lagens tillämpningsområde från gällande tillämpningsområde av lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland så att i lagen utöver stadganden om försäkringsverksamhet som i Finland bedrivs genom en representation förslås ingå även stadganden om sådant fritt tillhandahållande av försäkringstjänster som utländska EES-försäkringsbolag bedriver här.

Med anledning av Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 7/94 och de yttranden som ansluter sig till beslutet föreslås i 2 mom. ett stadgande om att genom förordning kan stad-

gas att lagen inte skall tillämpas på skadeförsäkringsrörelse som i Finland drivs av sådana EES-försäkringsbolag, vilkas hemstater inte på finländska skadeförsäkringsbolag tillämpar principerna i det tredje skadeförsäkringsdirektivet. I sitt yttrande meddelade Finland såsom sin utgångspunkt, att bestämmelserna i det tredje direktivet på grundval av ömsesidighet skall tillämpas i förhållande till alla stater som så önskar. Den begränsning som stadgas i 2 mom. skall således gälla enbart de EES-försäkringsbolag vilkas hemstat inte på grundval av ömsesidighet är villiga att tillämpa det tredje skadeförsäkringsdirektivet i relation till Finland. Enligt det ikraftträdelsestadgande som föreslås i lagen skall på dessa bolag tillämpas den gällande lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland samt lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster.

När Finland ansluter sig till Europeiska unionen, skall den förordning som avses i detta moment inte ges. I detta fall skall denna lag tillämpas på alla utländska försäkringsbolag.

Genom artikel 37 i tredje skadeförsäkringsdirektivet upphävs artikel 12.2 i andra skadeförsäkringsdirektivet, i vilken bestäms att stadgandena om fritt tillhandahållande av tjänster inte tillämpas på kärnenergiansvars- och läkemedelsskadeförsäkring. Därför föreslås det att i lagen inte skall upptas det stadgande som ingår i 2 § lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster, enligt vilket försäljning av lagstadgad patientförsäkring och atomansvars- och läkemedelsskadeförsäkring från andra länder som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet inte är tillåten.

4 §. *Representation och generalagent.* Definitionen av representation motsvarar gällande 2 § 2 och 3 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland och 4 § 2 och 3 punkten lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster.

Generalagent har definierats på samma sätt som i gällande 8 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. Kontrollen av att ett utländskt EES-försäkringsbolags representation i Finland har en generalagent som uppfyller kraven i tredje direktivet skall dock ankomma på den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat, och inte på social- och hälsovårdsministeriet.

5 §. *Fritt tillhandahållande av försäkringstjänster.* Paragrafens 1 mom. motsvarar till innehållet 3 § 1 mom. lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster.

hållande av försäkringstjänster. Begreppet "fritt tillhandahållande av försäkringstjänster" definieras beträffande skadeförsäkringar i artikel 12.1 i andra skadeförsäkringsdirektivet, i vilken vidare hänvisas till artikel 2.d. i direktivet. Dessa artiklar förblir i kraft även efter att tredje skadeförsäkringsdirektivet trätt i kraft. Fritt tillhandahållande av livförsäkringstjänster definieras i artikel 1.f. i tredje livförsäkringsdirektivet och artikel 2.e. i andra livförsäkringsdirektivet.

Paragrafens 2 mom. grundar sig på artikel 1.e i tredje skadeförsäkringsdirektivet och artikel 1.f. i tredje livförsäkringsdirektivet. Det är fråga om fritt tillhandahållande av tjänster, om försäkringar marknadsförs i Finland från ett fast driftställe som inte är beläget i Finland.

Gällande 9 § lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster, som begränsar rätten för ett EES-försäkringsbolag som har representation i Finland att samtidigt fritt tillhandahålla försäkringstjänster här, grundar sig på sådana stadganden i det andra direktivet, vilka upphävs genom de tredje direktiven. Upphävandet av artikeln innebär att ett utländskt EES-försäkringsbolag kan marknadsföra alla sina produkter samtidigt både från sitt driftställe utanför Finland och från sin representation i Finland.

6 §. *Risk som är belägen i Finland.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 5 § lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. I paragrafen definieras i enlighet med artikel 2.d. i andra skadeförsäkringsdirektivet vad som avses med i Finland belägen risk, som nämns i 5 § 1 mom. 1 punkten. Paragrafen tillämpas alltså endast på skadeförsäkring. I fråga om livförsäkring ingår motsvarande definition i 5 § 1 mom. 2 och 3 punkten.

Med ett fordon som åsyftas i 1 mom. 2 punkten avses motorfordon, motorbåtar, handelsfartyg och luftfartyg som har registrerats i respektive register som förs av finska myndigheter.

II AVDELNINGEN. STADGANDE OCH UTLÄNSKA EES- FÖRSÄKRINGS- BOLAG

2 kap. Inledande och avslutande av verksamheten

7 §. *En representations etableringsanmälan.*

Av principen om en koncession som ingår i tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet följer att ett försäkringsbolag efter att från någon stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ha fått tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet, inte längre i fortsättningen när det ämnar bedriva motsvarande verksamhet i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet behöver separat koncession av myndigheten i denna stat. Bedrivande av försäkringsrörelse med stöd av etableringsrätten i en annan medlemsstat förutsätter dock enligt artikel 32 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet att anmälan görs till den myndighet som i försäkringsbolagets hemstat svarar för försäkringsinspektionen. I enlighet med detta skall i paragrafens 1 mom. konstateras att en förutsättning för inledande av försäkringsverksamhet som bedrivits i Finland med stöd av etableringsrätten skall vara att det utländska EES-försäkringsbolaget lämnar meddelande om detta till den myndighet som i bolagets hemstat svarar för försäkringsinspektionen och att myndigheten sänder de uppgifter som den fått till social- och hälsovårdsministeriet.

Enligt 1 mom. skall med bedrivande av försäkringsrörelse med stöd av etableringsrätten avses inrättande av fast driftställe i Finland. Ett försäkringsbolags driftställe i Finland skall i denna lag kallas representation. Inrättande av ett dotterbolag i Finland eller skaffande av ett sådant från Finland skall däremot inte anses som bedrivande av försäkringsrörelse med stöd av etableringsrätt, eftersom det härvid är fråga om en separat juridisk person och inte försäkringsbolagets representation.

I paragrafens 1 mom. skall stadgas också om de uppgifter som skall fogas till den anmälan som social- och hälsovårdsministeriet får av den myndighet som i hemstat svarar för försäkringsinspektionen. I 32 artikeln i tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet uppräknas vilka uppgifter den myndighet som i hemstat svarar för försäkringsinspektionen skall kräva av försäkringsbolaget. Då om dessa uppgifter alltså måste stadgas i respektive utländska EES-stats lagstiftning har i 1 mom. endast intagits ett allmänt uttalande enligt vilket anmälan skall innehålla tillräckliga uppgifter om den tilltänkta representationens affärsverksamhet, förvaltning och generalagent. Uppgifter som hänför sig till

affärsverksamhet är t.ex. uppgifter om enligt vilka försäkringsklasser bolaget ämnar bedriva försäkringsverksamhet i Finland och uppgifter om försäkringsbolagets verksamhetsplan. I fråga om generalagenten skall till anmälan fogas t.ex. en utredning om att denne har rätt att representera bolaget i alla rättsförhållanden som härrör av bolagets verksamhet i Finland.

I artikel 32 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet konstateras att den myndighet som i hemstat svarar för försäkringsinspektionen och som övervakar bolagets solvens, innan uppgifterna sänds skall försäkra sig om att försäkringsbolaget har en minimisolvensmarginal (minimum solvency margin) enligt artikel 16 och 17 i första skadeförsäkringsdirektivet eller enligt artikel 19 och 20 i första livförsäkringsdirektivet. Av denna anledning skall i paragrafen 2 mom. stadgas att som utredning över denna kontroll skall sändas ett intyg till social- och hälsovårdsministeriet.

8 §. *Social- och hälsovårdsministeriets svar.* Enligt artikel 32 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet skall den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken representationen avses bli inrättad, inom två månader från det den underrättats om inrättandet av representationen av den myndighet som i försäkringsbolagets hemstat svarar för försäkringsinspektionen, underrätta myndigheten i hemstaten om de eventuella villkor som med hänsyn till det allmänna bästa gäller för verksamheten i representationsstaten. Ett stadgande med detta innehåll ingår i 8 §. I de tredje direktiven utreds dock inte närmare hurdana dessa villkor kan vara. Villkoren skall dock vara likadana för alla de bolag som bedriver verksamhet av samma typ.

Sedan de tredje direktiven trätt i kraft skall social- och hälsovårdsministeriet alltså inte mera ha rätt att förbjuda ett utländskt EES-försäkringsbolag att inleda försäkringsverksamhet i Finland.

9 §. *Inledande av en representations verksamhet.* I paragrafen skall stadgas om när en representation som inrättas kan inleda sin verksamhet. Representationen kan inleda sin verksamhet när försäkringsbolaget genom förmedling av övervakningsmyndigheten i sitt hemstat av myndigheten i den stat där representationen skall finna har underrättats om de allmänna villkor som avses i 8 §. I enlighet med detta kan representationen inleda sin verksam-

het när den av den myndighet som i hemstaten svarar för försäkringsinspektionen har fått vetenskap om social- och hälsovårdsministeriets svar. Om uppgift om eventuella villkor inte skulle ha fått inom två månader från det den myndighet som i hemstaten svarar för försäkringsinspektionen meddelade försäkringsbolaget att anmälan enligt 7 § har sänts till social- och hälsovårdsministeriet, kan representationen trots detta inleda sin verksamhet inom nämnda tid.

10 §. *Anmälan om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster.* I artikel 34 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet stadgas om att ett utländskt EES-försäkringsbolag skall underrätta den myndighet som i hemstaten svarar för försäkringsinspektionen, om det ämnar bedriva försäkringsverksamhet i en annan medlemsstat på basis av friheten att tillhandahålla tjänster. I artikel 35 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet bestäms om det förfarande mellan hemstaten och den stat där tjänsterna enligt planerna skall tillhandahållas vilket skall iaktas med anledning av försäkringsbolagets anmälan. I enlighet med dessa bestämmelser föreslås att i 1 mom. stadgas att ett försäkringsbolag kan bedriva fritt tillhandahållande av försäkringstjänster endast om social- och hälsovårdsministeriet får anmälan om saken av den myndighet som i försäkringsbolagets hemstat svarar för försäkringsinspektionen.

I paragrafens 2 mom. stadgas om de bilagor som den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat svarar för försäkringsinspektionen enligt artikel 35 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet skall foga till försäkringsbolagets anmälan om inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. Till anmälan skall fogas ett intyg över att försäkringsbolaget, med beaktande av den planerade verksamheten, har en tillräcklig minimisolvensmarginal (minimum solvency margin) uträknad enligt artikel 16 och 17 i första skadeförsäkringsdirektivet eller artikel 19 och 20 i första livförsäkringsdirektivet samt utredningar om till vilka försäkringsklasser den verksamhet hör som försäkringsbolaget enligt sin koncession kan bedriva och försäkringsklasserna för den verksamhet som bolaget ämnar bedriva i Finland.

11 §. *Inledande av fritt tillhandahållande av*

försäkringstjänster. I paragrafen föreslås i enlighet med artikel 35 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet bli stadgat om den tid inom vilken försäkringsbolaget kunde inleda fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. Enligt paragrafen kunde fritt tillhandahållande inledas så snart försäkringsbolaget av den myndighet som i hemstaten svarar för försäkringsinspektionen har under rättats om att myndigheten har sänt uppgifterna om inledande av fritt tillhandahållande till social- och hälsovårdsministeriet. Således skall ministeriet inte på något sätt kunna ingripa i inledandet av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster i Finland.

12 §. *Förändrade uppgifter.* Det föreslås att i paragrafen stadgas om det förfaringsätt som skall iaktas när det sker förändringar i de uppgifter som ingår i anmälningarna enligt 7 eller 10 §. Stadgandet motsvarar bestämmelserna i artikel 32 och 36 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet. Härvid iaktas i tillämpliga delar det förfarande som anges i 8 och 9 §§ eller på motsvarande sätt i 11 §.

Enligt 2 mom. skall ett utländskt EES-försäkringsbolag dessutom anmäla om förändringar i uppgifterna i etableringsanmälan direkt till social- och hälsovårdsministeriet minst en månad innan den tilltänkta ändringen görs. En representation skall dock inte kunna inleda sin verksamhet innan den i fråga om ändringarna av uppgifterna har förfarit på det sätt som stadgas i 1 mom.

13 §. *Verkningsarna av att koncession återkallas.* Ett utländskt EES-försäkringsbolag skall efter att denna lag trätt i kraft inte mera beviljas separat koncession i Finland, utan det skall kunna verka här med stöd av koncessionen från hemstaten. Därför är det behövt att förbereda sig för den situationen att bolagets koncession från hemstaten återkallas. Det är klart att bolaget efter detta inte kan fortsätta sin verksamhet i Finland t.ex. genom att bevilja nya försäkringar. Enligt paragrafen skall det utländska EES-försäkringsbolaget i en dylik situation utan dröjsmål underrätta social- och hälsovårdsministeriet om saken.

I artikel 14 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och artikel 13 i tredje livförsäkringsdirektivet sägs att när en koncession återkallats eller upphör skall den behöriga myndigheten i hemstaten anmäla detta till de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna, vilka skall

vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att företaget inleder ny verksamhet inom deras territorier med stöd av antingen av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster. Myndigheterna skall i samarbete vidta alla de åtgärder som behövs till skydd för de försäkrades intressen. Eftersom initiativrätten när koncessionen återkallas enligt direktiven hör till myndigheten i bolagets hemstat och social- och hälsovårdsministeriet med den skall avtala om de åtgärder som vidtas med anledning av att koncessionen återkallas, föreslås att i paragrafen endast tas in att allmänt stadgande om att ministeriet kan meddela närmare föreskrifter om hur bolagets verksamhet i Finland härvid skall läggas ner. Om skyldigheterna för myndigheten i bolagets hemstat i en dylik situation stadgas i hemstatens lagstiftning.

3 kap. Tillsyn

14 §. *Tillsynen över utländska EES-försäkringsbolag.* Av tredje direktivets princip om hemstatstillsyn följer att social- och hälsovårdsministeriet har rätt att övervaka ett utländskt EES-försäkringsbolags verksamhet i Finland endast till den del övervakningen inte ankommer på den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat. Endast den myndighet som i försäkringsbolagets hemstat svarar för försäkringsinspektionen får utöva finansiell tillsyn över ett utländskt EES-försäkringsbolag, varmed enligt artikel 9 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och artikel 8 i tredje livförsäkringsdirektivet i synnerhet avses kontroll av solvens av försäkringsföretagets hela verksamhet, skapandet av tekniska avsättningar (försäkringsteknisk ansvarsskuld) och de tillgångar som täcker dessa enligt de regler som hemstaten fastställt eller den praxis som tillämpas i hemstaten samt kontroll av de tekniska resurser som bolaget förfogar över för hjälpverksamhet i anslutning till turistassistansförsäkring. Ett stadgande om detta föreslås ingå i 14 § 1 mom.

I paragrafens 2 mom. skall konstateras att till andra än i 1 mom. stadgade delar ankommer tillsynen över utländska EES-försäkringsbolags verksamhet i Finland fortfarande på social- och hälsovårdsministeriet. Således skall till ministeriets befogenhet tillsammans med den myndighet som särskilt är behörig tillsynsmyndighet höra t.ex. att följa att försäk-

ringsbolaget i sin verksamhet i Finland iakttar den lagstiftning som reglerar förhållandena mellan försäkringsgivaren och försäkringstagarna, såsom konsumentskyddslagen (38/78) och försäkringsavtalslagen (132/33) samt god försäkrings sed.

När det däremot är fråga om ärenden som hör till den finansiella tillsynen skall ministeriet endast kunna anmäla om sina iakttagelser till den myndighet som i hemstaten svarar för försäkringsinspektionen och som skall reda ut om det är skäl att vidta fortsatta åtgärder i ärendet.

15 §. *Hemstatens myndighets behörighet i Finland.* Eftersom ansvaret för den finansiella tillsynen över ett försäkringsbolag skall vila enbart på tillsynsmyndigheten av bolagets hemstat, har i paragrafens 1 mom. skrivits in ett stadgande som motsvarar artikel 10 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och artikel 9 i tredje livförsäkringsdirektivet och enligt vilket den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat svarar för försäkringsinspektionen har rätt att när som helst granska även den verksamhet som försäkringsbolagets representation i Finland bedriver. Om inspektionen skall social- och hälsovårdsministeriet underrättas. Inspektionen kan utföras antingen av tillsynsmyndighetens egna tjänstemän eller dess representanter som befullmäktigats för denna uppgift. Social- och hälsovårdsministeriet skall ha rätt att delta i den inspektion som förrättas i Finland.

Paragrafens 2 mom. grundar sig på artikel 13 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och artikel 12 i tredje livförsäkringsdirektivet, enligt vilka varje medlemsstat skall lagstifta om möjligheten att ingripa i den rätt som ett försäkringsbolag har att fritt förfoga över tillgångarna inom myndighetens område, om den myndighet som i bolagets hemstat svarar för försäkringsinspektionen begär det. Enligt paragrafens 2 mom. skall den myndighet som i hemstaten svarar för försäkringsinspektionen kunna framställa en sådan begäran, då den anser att försäkringsbolaget inte uppfyller de krav som hemstaten ställt på försäkringsbolagets försäkringstekniska ansvarsskuld eller solvens.

16 §. *Social- och hälsovårdsministeriets rätt att få uppgifter och att utöva tillsyn.* Till den del tillsynen över ett utländskt EES-försäkringsbolag ankommer på social- och hälsovårdsministeriet skall ministeriet fortfarande enligt 1

mom. ha rätt att få sådan uppgifter om bolaget och dess verksamhet i Finland som behövs för denna tillsyn.

Social- och hälsovårdsministeriet skall enligt 2 mom. bevara sin rätt att inspektera den rörelse och övriga verksamhet som ett utländskt EES-försäkringsbolags representation i Finland bedriver, också genom att förrätta inspektioner i representationens lokaliteter.

I enlighet med artikel 40 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet skall i 3 mom. stadgas om ministeriets rätt att omhänderta handlingar som är föremål för granskningen.

17 §. *Tvångsmedel.* I artikel 40 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet bestäms om det förfarande som skall iakttas, om ett utländskt EES-försäkringsbolag inte följer de stadganden som tillämpas i den stat där det har en representation eller där det bedriver fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. Dessa direktivbestämmelser skall ingå i 17 §, som förslås innehålla stadganden om de förvaltningstvångsmedel som ministeriet kunde använda mot ett försäkringsbolag, om bolaget inte skulle iaktta lag eller ministeriets föreskrifter eller iaktta tillvägagångssätt som strider mot god försäkrings sed eller om det annars skulle ha framkommit missbruk i bolagets verksamhet.

Enligt 1 mom. skall ministeriet i första skedet ge bolaget en anmärkning. Ministeriet kan även uppmana bolaget att företa rättelse inom utsatt tid eller förbjuda bolaget att fortsätta med ett felaktigt förfarande.

Om det utländska EES-försäkringsbolaget inte följer social- och hälsovårdsministeriets uppmaning eller efterlever ett förbud, skall ministeriet enligt 2 mom. i normala fall anmäla saken till den myndighet som i bolagets hemstat svarar för försäkringsinspektionen och som därefter skulle ha till uppgift att vidta nödiga befunda åtgärder i saken.

I 3 mom. skall stadgas om situationer då social- och hälsovårdsministeriet vid sidan av myndigheten i bolagets hemstat kunde vidta åtgärder mot det utländska försäkringsbolaget. En förutsättning för detta skall vara att ministeriet anser att de åtgärder som myndigheten i bolagets hemstat vidtar inte är tillräckligt effektiva för att få slut på bolagets felaktiga förfarande. Härvid skall ministeriet ha rätt att förena sin uppmaning eller ett förbud med vite, omhänderta egendom som bolaget innehar i

Finland eller förbjuda bolaget att i Finland meddela nya försäkringar tills saken har rättats till. Vitet döms på samma sätt som enligt gällande lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland ut av länsstyrelsen i Nylands län. Ministeriet skall dock innan det vidtar åtgärder som avses i 3 mom. underrätta den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat om saken.

I 4 mom. skall stadgas om social- och hälsovårdsministeriets rätt att i nödsituationer som avses i artikel 40 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet vidta åtgärder som nämns i 3 mom. utan att iaktta det förfarande som anges i 1 och 2 mom. och utan att på förhand underrätta den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat om saken. Enligt momentet skall som nödsituation anses en situation där ett utländskt EES-försäkringsbolags verksamhet riskerar försäkrade förmåner.

III AVDELNINGEN. STADGANDE OCH FÖRSÄKRINGSBOLAG I TREDJE LAND

4 kap. Inledande av verksamheten

18 §. *Rätt att driva försäkringsrörelse i Finland.* De tredje direktiven ändrar knappast alla de första direktivens bestämmelser om försäkringsbolag från tredje land. Principerna om en koncession och hemstatens övervakning, vilka berör utländska EES-försäkringsbolag gäller enligt tredje direktiven inte försäkringsbolag från tredje land. Således skall ett försäkringsbolag från tredje land enligt 1 mom. fortfarande behöva koncession för att kunna bedriva direktförsäkringsrörelse i Finland.

I överensstämmelse med motsvarande stadgande i lagen om försäkringsbolag, som gäller inhemska försäkringsbolag, föreslås att det stadgande som ingår i gällande 2 § 1 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland skall ändras, dock så att koncession skall beviljas av social- och hälsovårdsministeriet i stället för av statsrådet. Denna ändring beror inte på direktiven om försäkring, utan grundar sig närmast på statsrådets principbeslut av den 17 juni 1993 om reformering av centralförvaltningen och regionförvaltningen, enligt vilket administrativa tillstånds-

system måste gallras och lättas upp. Samhälleligt och ekonomiskt betydelsefulla tillstånd skall behandlas i ministerierna och endast av särskilda skäl i statsrådet. Det finns inte heller fog för att beslut om koncession för försäkringsbolag skall fattas på högre nivå än när det t.ex. är fråga om koncession för krediträttningar.

Såsom tidigare skall ett försäkringsbolag från tredje land enligt 2 mom. för sin verksamhet i Finland här grunda en representation som leds av en generalagent som social- och hälsovårdsministeriet har godkänt.

19 §. *Koncession.* Paragrafens 1 mom. skall i tillämpliga delar motsvara förslaget till ändring av 2 kap. 5 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag som gäller inhemska försäkringsbolag. Eftersom EU-direktiven inte innehåller bestämmelser om grunderna för beviljande av koncession i fråga om försäkringsbolag från tredje land, blir beslutet om innehållet i dessa stadganden beroende av den nationella lagstiftningen. Det finns dock inte grund för att ett försäkringsbolag från tredje land i detta avseende skulle försättas i olik ställning i jämförelse med inhemska försäkringsbolag.

I lagen föreslås inget mot 5 § 1 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland svarande och med ömsesidighetsprincipen överensstämmande stadgande om att koncession kan förvägras i det fall att ett finskt försäkringsbolag inte ges motsvarande koncession i ett utländskt försäkringsbolags hemstat. Detta stadgande kan anses strida mot syftena med GATT-avtalet, och det kan inte längre anses nödvändigt att behålla stadgandet.

Ett försäkringsbolag från tredje land skall enligt 1 mom. beviljas koncession, om det på basis av den utredning som kan fås om den planerade försäkringsrörelsen kan bedömas att försäkringsbolaget från tredje land i sin verksamhet kommer att iaktta sunda och försiktiga affärsprinciper.

Den föreslagna paragrafen innebär således att man avstår från äventyrandet av försäkringsväsendets sunda utveckling som en grund för förvägrande av koncession. Detta innebär att den prövningsrätt som används vid beviljande av koncessioner begränsas en aning i jämförelse med nuläget. Koncession skall beviljas om försäkringsbolaget från tredje land kan anses ha sådan sakkunskap och sådana resurser som är tillräckliga för tillförlitlig försäkringsverksamhet i Finland som uppfyller

solvenskraven. Vid prövningen skall man där-
emot inte längre kunna bedöma verkningarna
av den verksamhet som försäkringsbolaget från
tredje land bedriver i Finland på utvecklingen
av försäkringsverksamheten här och på andra i
branschen verkamma inhemska och utländska
försäkringsbolag.

I överensstämmelse med rådande praxis skall
social- och hälsovårdsministeriet inte kunna
utöva ändamålsenlighetsprövning när det bevil-
jar koncessioner. Ministeriet skall således inte
kunna förvägra koncessionsansökningar på den
grund att det enligt ministeriets uppfattning
redan finns ett tillräckligt antal försäkringsbo-
lag eller att andra i Finland verkamma för-
säkringsbolags konkurrensställning skulle för-
svåras av att ett försäkringsbolag från tredje
land etablerar sig här. Eftersom ministeriets
beslut om förvägrande av koncession inte ger
uttryck för ändamålsenlighetsprövning skall
sökanden alltid ha rätt att anföra besvär över
ett avslagsbeslut hos högsta förvaltningsdom-
stolen.

I 1 mom. skall ingå ett stadgande enligt
vilket koncession kan förvägras om inte repre-
sentationens generalagent uppfyller de krav
som ställs i 24 §. Det föreslagna stadgandet
motsvarar det föreslagna stadgandet i 2 kap.
5 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag, enligt
vilket ett försäkringsbolags koncession kan
förvägras, om försäkringsbolagets tilltänkta
ledning inte uppfyller de behörighetskrav som
ställs i 7 kap. lagen om försäkringsbolag.

Det föreslagna stadgandet i 2 mom. motsva-
rar det gällande stadgandet om innehållet i
koncessionen i 5 § 2 mom. lagen om utländska
försäkringsbolags verksamhet i Finland, dock
så att det på många punkter har avvikande
innehåll. För det första föreslås att det stad-
gande enligt vilket koncessionen kan gälla
högst en lika omfattande försäkringsrörelse
som bolaget lagligen driver i sitt hemstat skall
utgå, emedan lagstiftningen i bolagets hemstat
kan förhindra även bedrivande av sådan för-
säkringsrörelse som enligt direktiven anses som
tillåten inom Europeiska ekonomiska samar-
betsområdet. Således skall ett försäkringsbolag
från tredje land kunna få koncession för
bedrivande av verksamhet enligt alla de försäk-
ringsklasser som nämns i första skade- eller
livförsäkringsdirektivet, oberoende av om bo-
laget kunde bedriva den lagligt i hemstaten.

För det andra föreslås att koncession inte
mera skall kunna begränsas till att gälla en del

av finskt territorium ens på begäran av sökan-
den. I praktiken har på detta sätt begränsade
koncessioner inte sökts.

Såsom tidigare skall koncession beviljas för-
säkringsklassvis och klassgruppsvis och den
skall endast på sökandens begäran kunna
begränsas till att gälla en del av en försäkrings-
klass.

Det föreslås att i 3 mom. skall tas in ett
stadgande som avviker från motsvarande stad-
gande i gällande 5 § 3 mom. lagen om utländska
försäkringsbolags verksamhet i Finland så
att möjligheten att bevilja tidsbundna konces-
sioner slopas såsom obehövlig. I praktiken har
sådana koncessioner inte beviljats. Dessutom
är försäkringsverksamheten till sin grundnatur
långsiktig affärsverksamhet, varför behov av
att bevilja tidsbundna koncessioner inte kan
anses föreligga. I överensstämmelse med mot-
svarande stadgande i lagen om försäkringsbo-
lag föreslås i 3 mom. att ett försäkringsbolag
från tredje land hos social- och hälsovårdsmi-
nisteriet skall ansöka om utvidgning av kon-
cessionen, om bolaget ämnar utvidga sin verk-
samhet till sådana försäkringsklasser eller klas-
sgrupper som inte har nämnts i den gällande
koncessionen.

20 §. *Handlingar som skall fogas till konces-
sionsansökan.* Paragrafen motsvarar till sitt
innehåll i huvudsak stadgandet i gällande 6 §
lagen om utländska försäkringsbolags verksam-
het i Finland. Stadgandet i 1 mom. 2 punkten
och 3 mom. motsvarar innehållet i 19 §. I
paragrafen skall inte heller ingå en hänvisning
till de grunder som godkänts av social- och
hälsovårdsministeriet, eftersom förhandsfests-
tällande av grunderna i och med de tredje
direktiven utgår i fråga om både inhemska och
utländska bolag.

Stadgandet i 1 mom. 3 punkten avviker från
det gällande stadgandet så att försäkringsbola-
get skall förete ett besked av den myndighet
som svarar för försäkringsinspektionen i bola-
gets hemstat endast om huruvida mot bolaget
under de tre senaste åren har riktats allvarliga
tvångsmedel. Som ett allvarligt tvångsmedel
skall anses t.ex. ett förbud för bolaget att
meddela nya försäkringar. Detta innebär att
myndighetens utredning om lindrigare tvångs-
medel, såsom anmärkningar, mot bolaget inte
längre skall behövas.

21 §. *Besvärsmätt.* Paragrafen motsvarar till
sitt innehåll gällande 7 a § lagen om utländska
försäkringsbolags verksamhet i Finland. Efter-

som koncession enligt förslaget i fortsättningen skall beviljas av social- och hälsovårdsministeriet, har hänvisningar till statsrådet ersätts med hänvisningar till social- och hälsovårdsministeriet.

22 §. *Inledande av verksamheten.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 17 § 2 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

5 kap. Generalagent

23—27 §. *Generalagentens uppgifter. Krav som ställs på generalagenten. Ansökan om godkännande av generalagent. Ställföreträdare för generalagenten. Tillfällig generalagent.* Paragrafarna motsvarar till sitt innehåll gällande 8—12 §§ lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

6 kap. Solvens och bedrivande av verksamheten

De kapitalkrav som skall ställas på försäkringsbolag från tredje land motsvarar de krav som i den gällande lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland ställs på sådana bolag.

28 §. *Representationens grundkapital.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 13 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

29 §. *Säkerhet.* Stadgandena i 1—3 och 5 mom. motsvarar till sitt innehåll gällande 13 a § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland och paragrafens 4 mom. stadgandet i 16 § 1 mom.

30 §. *Representationens verksamhetskapital.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll i huvudsak gällande lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland 13 b §. Paragrafens 1 mom. har dock formulerats så att det överensstämmer med motsvarande stadgande i förslag till ändring av lagen om försäkringsbolag. Innehållet har förtydligats så att också sådana skulder och därmed jämförbara förbindelser som minskar verksamhetskapitalet skall uppskattas enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet fastställer. Avsikten är att även de skulder och förbindelser som inte har bokförts i balansräkningen skall dras av, om skyldigheten att erlægga dem skall anses

uppenbar. Ett exempel på detta är det pensionsansvar utan täckning som orsakas av personalens pensioner.

31 §. *Ordnanande av representationens solvens.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 13 c § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

32 §. *Tillstånd att avvika från kapitalkraven.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 13 d § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

33 §. *Ansvarsskuld.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 14 § 1 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland så att paragrafen dessutom innehåller en hänvisning till den paragraf i lagen om försäkringsbolag i vilken stadgas om uträknande av ansvarsskuld.

På grund av bestämmelserna i tredje livförsäkringsdirektivet föreslås i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag att man skall avstå från förhandsfastställande av grunderna för uträkning av ansvarsskulden i fråga om inhemska försäkringsbolag. Trots att de tredje direktiven inte direkt förpliktar att förfara på samma sätt även i fråga om försäkringsbolag från tredje land, skall det inte anses vara ändamålsenligt att bevara förfarandet för fastställande av grunderna endast i fråga om dessa försäkringsbolag. Därför föreslås att ett stadgande med samma innehåll som i gällande 14 § 2 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland om fastställande av grunderna för uträkning av ansvarsskuld inte skall ingå i denna lag.

34 §. *Ansvarsskuldens täckning.* Också stadgandena om täckning av ansvarsskulden föreslås bli förenhetligade med de stadganden som skall gälla inhemska försäkringsbolag. Därför hänvisas i 1 mom. till de stadganden i lagen om försäkringsbolag som gäller ansvarsskuldens täckning och som å sin sida i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag förenhetligas med motsvarande stadganden i tredje livförsäkrings- och skadeförsäkringsdirektivet.

Stadgandena i 2 och 3 mom. motsvarar till sitt innehåll gällande 15 § 2 och 3 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

35 §. *Beräkningsgrunder.* Tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet förpliktar medlemsstaterna att avstå från förhandsgodkännande av beräkningsgrunderna i anslutning till försäkringar, såsom t.ex. grun-

derna för beräkning av ansvarsskulden och av försäkringspremier. På grund av detta föreslås i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag att stadgandena om förhandsgodkännande av beräkningsgrunderna skall upphävas. Då det inte skall anses ändamålsenligt att bibehålla förfarandet för fastställande av grunderna endast i fråga om försäkringsbolag från tredje land, föreslås att förfarandet skall slopas samtidigt som man avstår från det i fråga om de inhemska försäkringsbolagen.

I lagen om försäkringsbolag kvarstår dock också efter de företagna ändringarna stadganden om de principer som skall iaktas när beräkningsgrunderna för ansvarsskulden och livförsäkring utarbetas. Därför föreslås att i den föreslagna lagen om utländska försäkringsbolag skall ingå ett stadgande som motsvarar gällande 18 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland och enligt vilket även ett försäkringsbolag från tredje land skall tillämpa stadgandena om beräkningsgrunder i lagen om försäkringsbolag.

36 §. *Fondförsäkring.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 18 a § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

37 §. *Försäkringsmatematiker.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll delvis gällande 19 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. En försäkringsmatematiker i ett försäkringsbolag från tredje land skall beröras av samma stadganden som ett inhemskt försäkringsbolags försäkringsmatematiker. Enligt förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag skall om försäkringsmatematikerns uppgifter stadgas genom förordning, på basis av vilket försäkringsmatematikerns ansvar och uppgifter skulle utvidgas från det nuvarande. Behörighetsvillkoren för försäkringsmatematikern skall fortfarande fastställas av social- och hälsovårdsministeriet.

7 kap. Tillsyn

38 §. *Tillsynen över försäkringsbolag från tredje land.* Tredje direktivets princip om hemstatstillsyn gäller inte försäkringsbolag från tredje land. Således skall tillsynen över deras verksamhet i Finland fortfarande ankomma på social- och hälsovårdsministeriet. Stadgandet

motsvarar till sitt innehåll gällande 4 § 3 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

39 §. *Utredningar som skall tillställas ministeriet.* I paragrafen har sammanslagits de stadganden i gällande 22 § 1 och 3 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland, som gäller försäkringsbolag från tredje land.

40 §. *Representationens bokslut.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 22 § 2 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. Till paragrafen har fogats ett stadgande som motsvarar 10 kap. 1 § 2 mom. i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag om att bokslutet inbegriper förutom resultaträkningen och balansräkningen också deras bilagor och verksamhetsberättelsen.

41 §. *Utredningar som generalagenten skall lämna.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll i huvudsak gällande 23 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. Stadgandet i 1 mom. 3 punkten avviker dock från gällande lag så att generalagenten i stället för att det skall vara fråga om anmärkning, skall tillställa social- och hälsovårdsministeriet uppgift om tvångsmedel som riktats mot bolaget, såsom t.ex. utdömda viten, förbud att meddela nya försäkringar eller förbud att överlåta eller pantsätta bolaget tillhörig egendom.

42 §. *Vite för generalagenten.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 24 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

43 §. *Granskning av verksamheten.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 25 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

44 §. *Tvångsmedel.* Paragrafen har skrivits så att den motsvarar det stadgande om tvångsmedel mot inhemska försäkringsbolag som ingår i 14 kap. 5 § i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag. Ministeriets möjligheter att ingripa i den verksamhet som ett försäkringsbolag från tredje land bedriver skall dock inte i praktiken förändras från vad som stadgas i gällande 26 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. En skillnad i jämförelse med det tidigare är att i paragrafen nu inte skall nämnas exempel på situationer där ministeriet kan använda tvångsmedel, utan att i den endast skall konstateras att tvångsmedel alltid kan användas om bolaget inte iakttar lag, koncessionen, bolagsordningen eller

stadgarna eller de föreskrifter som ministeriet har meddelat. Ministeriet skall kunna använda tvångsmedel även när bolaget har använt sig av förfaringssätt som strider mot god försäkrings-sed eller om det annars har konstaterats miss- bruk i bolagets verksamhet.

I första skedet kan ministeriet ge bolaget en anmärkning. Ministeriet kan även uppmana bolaget att inom viss tid rätta till ett sakför- hållande eller förbjuda bolaget att fortsätta med ett felaktigt förfarande.

Paragrafen avviker från gällande lag även så att bland de förfaringssätt med anledning av vilka ministeriet kan använda tvångsmedel har slopats åsidosättande av de grunder som fast- ställts för försäkring. Detta beror på att fast- ställelseförfarandet föreslås bli slopat också när det gäller försäkringsbolag från tredje land.

Stadgandena i 2 och 3 mom. motsvarar till sitt innehåll stadgandet i 26 § 4 mom. i den gällande lagen samt delvis även 2 mom., dock så att stadgandena om begränsande eller åter- kallande av koncession har flyttats till en egen paragraf.

45 §. *Begränsande eller återkallande av kon- cession.* Det föreslås att i lagen skall tas in stadganden som motsvarar stadgandena om inhemska försäkringsbolag och som gäller frå- gan om när social- och hälsovårdsministeriet kan återkalla koncessionen för ett försäkrings- bolag från tredje land. Ändringen beror inte på direktiven utan avsikten är att säkerställa att inhemska och utländska försäkringsbolag till denna del behandlas på samma sätt.

Det har enligt gällande 17 § 3 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland varit möjligt att begränsa och återkalla koncessioner för det första när bolaget inte har inlett sin verksamhet inom 12 månader från det koncessionen beviljades eller när bolaget har lagt ner sin verksamhet för minst sex månader efter det koncessionen beviljades. Koncessionen har även med stöd av 26 § 2 mom. kunnat begränsas eller den har kunnat återkallas, om bolaget inte har iakttagit en uppmaning eller ett förbud som social- och hälsovårdsministe- riet givit med stöd av 26 § 1 mom. och försummandet av förpliktelserna har varit grovt. Det har varit möjligt att begränsa och återkalla en koncession med stöd av 26 § 3 mom. även när det i de förhållanden under vilka koncessionen har beviljats har skett så- dana förändringar att den inte längre skulle

beviljas eller om förutsättningar för inledande av bolagets verksamhet inte längre uppfylls.

Utöver ovan nämnda grunder skall begrän- sande eller återkallande av en koncession enligt den föreslagna 45 § kunna ske på bolagets eget initiativ så att bolaget meddelar att det avstår från att bedriva försäkringsrörelse.

Begränsandet eller återkallandet av konces- sion i det fallet att bolaget lägger ner verksam- heten för viss tid har inskränkts till att gälla endast de fall där verksamheten läggs ner för över sex månader, då denna möjlighet enligt den gällande lagen har gällt fall där verksam- heten har lagts ner för minst sex månader.

I koncessionen skall enligt 45 § kunna ingri- pas även när bolaget inte inom utsatt tid har kunnat vidta de åtgärder som framförts i den i 46 § avsedda planen för återställande av en sund finansiell ställning eller planen avseende kortfristig finansiering. Enligt den gällande lagen har nämnda gärningar kunnat leda till begränsning eller återkallande av koncessionen därigenom att försummande av åtgärder som framförts i planerna har ansetts som grov försummelse av förpliktelserna.

46 §. *Saneringsplan och finansieringsplan.* Pa- ragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 26 b § och 26 c § 1 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

47 §. *Rätt att omhändertaga tillgångar.* Det föreslås att i lagen skall ingå stadganden som motsvarar stadgandena om inhemska försäk- ringsbolag och som anger när social- och hälsovårdsministeriet har rätt att omhändertaga ett tredje lands försäkringsbolags tillgångar. Stadgandet i paragrafen beror inte på direkti- ven utan avsikten är att säkerställa att inhems- ka och utländska försäkringsbolag till denna del behandlas på samma sätt.

Stadgandet motsvarar delvis till sitt innehåll gällande 26 c § 2 mom och 27 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Fin- land.

Enligt det föreslagna stadgandet kan omhändertagande och överlåtelse- och pant- sättningsförbud genomföras för det första om koncessionen för försäkringsbolaget från tredje land har återkallats eller täckning av bolagets ansvarsskuld inte uppfyller de krav som ställts. På motsvarande sätt skall kunna förfaras om bolagets verksamhetskaptal enligt 30 § 2 eller 3 mom. är mindre än garantibeloppet enligt denna paragraf. Nytt i jämförelse med gällande lag är att de nämnda åtgärderna skall kunna

vidtas även när bolagets verksamhetskaptal inte längre uppfyller de krav som i 30 § 2 eller 3 mom. ställts på dess minimibelopp. Härvid skall ministeriet ha anledning att anta att bolagets finansiella ställning fortsättningsvis kommer att försämrats. Om ministeriet anser att bolaget håller på att råka ut för en sådan situation har det också rätt att vidta ovan avsedda tillsynsåtgärder. Dessutom skall ministeriet ha en mot gällande 27 § 2 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland svarande rätt att omhänderta egendom eller förbjuda överlåtelse eller pantsättning, om försäkringsbolaget inte har iakttagit ministeriets med stöd av denna lag givna uppmaning att komplettera de tillgångar som motsvarar representationens grundkapital eller den säkerhet som bolaget ställt.

8 kap. Avslutande av verksamheten

48 §. *Ansökan om återkallande av koncession.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 29 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

49 §. *Tillsättande av utredningsmän.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 30 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

50 §. *Berättelse över likvidationen.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 31 § 1 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

51 §. *Återställande av säkerhet.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 31 § 2 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

52 §. *Överlämnande av egendom av ett försäkringsbolag från tredje land i konkurs.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 32 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

53 §. *Förmånsrätt till egendom som utgör bokförd täckning.* Paragrafen motsvarar i huvudsak till sitt innehåll gällande 16 § 2 och 3 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. I paragrafens 1 mom. förslås dock som ett förtydligande ingå ett omnämnande av att alla försäkringstagare och andra innehavare av fordringar som beror på försäkringsavtalen har gemensam förmånsrätt och inte var för sig och att denna förmånsrätt

uppkommer först när koncessionen i Finland för försäkringsbolaget från tredje land har återkallats eller annars upphört.

54 §. *Särskilt administrationsbo.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 33 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

55 §. *Beviljande av nya försäkringar.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 34 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

IV AVDELNINGEN. GEMENSAMMA STADGANDEN OM UTLÄNDSKA FÖR- SÄKRINGSBOLAG

9 kap. Drivande av försäkringsrörelse i Finland

56 §. *Annan affärsverksamhet.* Förbudet enligt 1 mom. för utländska försäkringsbolag att i Finland idka annan näring än försäkringsrörelse ingår även i gällande 3 § 1 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

Eftersom tillsynen över ett utländskt EES-försäkringsbolags ekonomi, således även över placeringsverksamheten ankommer på den myndighet som i bolagets hemstat svarar för försäkringsinspektionen, är det inte möjligt att i finsk lagstiftning begränsa dessa bolags rätt att placera sina medel i sammanslutningar som är verksamma i främmande branscher, utan till denna del stadgas om saken i varje bolags hemstats lagstiftning.

Däremot föreslås att i 2 och 3 mom. delvis i överensstämmelse med gällande 3 § 4 och 5 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland skall begränsas ett försäkringsbolags från tredje land rätt att inneha aktiemajoritet eller röstövertikt i ett finskt aktiebolag eller motsvarande bestämmanderätt i något annan finsk sammanslutning, på samma sätt som inhemska försäkringsbolags äganderätt begränsas i lagen om försäkringsbolag.

I paragrafens 2 mom. skall enligt förslaget fortfarande ingå en begränsning av rätten att äga sammanslutningar som är verksamma inom främmande branscher, då syftet med begränsningen är att förhindra försäkringsbolag från tredje land att genom att öka sin

förmögenhet eller grunda dotterbolag börja bedriva annan verksamhet i Finland än försäkringsrörelse.

Såsom tidigare, skall enligt 2 mom. ett försäkringsbolag från tredje land av ministeriet kunna få tillstånd att öka sitt innehav i en sammanslutning som är verksam inom en främmande bransch utöver det som stadgas i lag. Dessutom skall ägandebegränsningen inte gälla innehav i bostads- eller fastighetsbolag, i kredit- eller finansieringsinstitut under offentlig tillsyn eller fondbolag eller i sammanslutningar vilkas verksamhet kan anses ansluta sig till försäkringsrörelsen.

I momentet skall inte mera ingå det krav enligt gällande 3 § 4 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland på att den verksamhet som det bolag vars verksamhet ansluter sig till försäkringsrörelsen bedriver också måste vara ändamålsenlig med tanke på försäkringsrörelsen. Detta skulle innebära att ändamålsenlighetsprövningen slopas när paragrafen tillämpas. Härigenom skall det alltid vara möjligt att överklaga ministeriets avslagsbeslut hos högsta förvaltningsdomstolen. Social- och hälsovårdsministeriet skall på basis av sin allmänna tillsynsrätt vid behov kunna ge anvisningar om hurdan verksamhet som skall anses ansluta sig till försäkringsrörelse.

Dessutom avviker paragrafen från det tidigare stadgandet i det avseendet att det skall vara tillåtet för ett försäkringsbolag från tredje land att i sin ägo förvärva ett kreditinstitut eller finansiellt institut som avses i 2 eller 3 § kreditinstitutslagen (1607/93) eller ett fondbolag som avses i 3 § lagen om placeringsfonder (480/87).

På samma sätt som i fråga om inhemska försäkringsbolag föreslås i 3 mom. att när begränsningen enligt 2 mom. tillämpas på ett försäkringsbolag från tredje land skall beaktas de såväl inhemska som utländska försäkringsbolags aktier och bestämmanderätt av vilkas aktie- eller garantikapital ett försäkringsbolag från tredje land eller bolag som hör till dess koncern äger minst 20 procent och ett belopp som motsvarar 20 procent av röstetalet för samtliga aktier eller garantiandelar i bolaget. En ägandeandel av nämnd storlek kan nämligen anses ge möjlighet att påverka det ägda företagens förvaltning och den vägen även placeringsverksamheten.

Eftersom stadgandena i 3 mom. inte annars skulle täcka alla de situationer där försäkrings-

bolagens verksamhet har ordnats gemensamt, föreslås momentet innehålla ett helt nytt stadgande som motsvarar förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag och som gäller s.k. samarbetsgrupper. Enligt 3 mom. skall social- och hälsovårdsministeriet kunna bestämma att man vid uträkning av det innehav som ett försäkringsbolag från tredje land har även skall beakta de innehav som andra försäkringsbolag med koncession i Finland har, om försäkringsbolaget från tredje land och dessa andra försäkringsbolag skulle anses bilda en s.k. samarbetsgrupp på de grunder som bestäms i lagen.

Däremot föreslås att i lagen, i överensstämmelse med förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag, inte skall ingå stadgandet enligt 3 § 4 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland, enligt vilket vid uträkning av ägande inom främmande bransch skall beaktas samtliga inhemska och utländska försäkringsbolags och försäkringsföreningars innehav i det sammanslutning som är föremål för ägandet.

57 §. *Livförsäkringsbolags och skadeförsäkringsbolags separata ställning.* Det föreslås att det stadgande om liv- och skadeförsäkringsrörelser separata ställning som ingår i gällande 3 § 2 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland skall ingå i den föreslagna lagen på så sätt ändrat att det motsvarar förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag, för att försäkringsbolagens jämlika bemötande skall säkerställas. Stadgandena i 57 § 1 och 2 mom. i den nu föreslagna lagen motsvaras av 1 kap. 3 § 2 mom. i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag.

Enligt 1 mom. skall ett utländskt försäkringsbolag kunna bedriva även sådan skadeförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 eller 2, alltså ingå enbart till olycksfalls- eller sjukförsäkring hörande försäkringsavtal samt bedriva återförsäkring av dessa skadeförsäkringsklasser och av livförsäkring, dock så att bolaget skall hålla sin skadeförsäkringsrörelse åtskild från livförsäkringsrörelsen.

Enligt 2 mom. får ett utländskt skadeförsäkringsbolag som bedriver endast skadeförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 och återförsäkring av dessa försäkringar dock samtidigt bedriva även livförsäkring och återförsäkring av den. Om ett sådant bolag

gäller efter det livförsäkringsrörelsen startats vad som i denna lag stadgas om livförsäkringsbolag.

Enligt 3 mom. får ett utländskt EES-försäkringsbolag som på basis av den koncession som bolaget fått i sin hemstat kan bedriva både liv- och skadeförsäkring (kompositförsäkringsbolag), även i Finland bedriva samtidigt både liv- och skadeförsäkring. Stadgandet grundar sig på artikel 16 i tredje livförsäkringsdirektivet, genom vilken upphävs den bestämmelse i artikel 13 i första livförsäkringsdirektivet enligt vilken kompositförsäkringsbolagen kan grunda representationer i andra medlemsstater endast för bedrivande av skadeförsäkringsrörelse.

En bestämmelse som gäller kompositförsäkringsbolag från tredje land och som motsvarar bestämmelsen i ovan nämnda artikel 13 ingår i artikel 31.1.d i första livförsäkringsdirektivet, vilken inte i tredje livförsäkringsdirektivet föreslås bli ändrad. Därför föreslås att i 4 mom., i motsvarighet till gällande 3 § 2 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland, skall stadgas att ett sådant försäkringsbolag från tredje land som på basis av den koncession som hemstaten beviljat kan bedriva både liv- och skadeförsäkring, i Finland får bedriva endast skadeförsäkring och att på ett sådant bolag också i övrigt tillämpas stadgandena om utländska skadeförsäkringsbolag.

58 §. *Tillämplig lagstiftning.* Paragrafens 1 mom. motsvarar till sitt innehåll gällande 4 § 1 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

Paragrafen 2 mom. motsvarar till sitt innehåll i huvudsak gällande 4 § 2 mom. lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. I momentet föreslås dock ytterligare ingå ett omnämnande av internationella avtal som Finland ingått. I dem kan regleras t.ex. i vilken stat en talan som gäller ett försäkringsavtal skall anhängiggöras. I sådana fall som omfattas av dessa avtal kan det inte i finsk lagstiftning krävas att bolaget skall svara inför finsk domstol.

59 §. *God försäkringssed.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 20 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

60 §. *Uppgifter som skall lämnas vid marknadsföring.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll delvis gällande 21 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

I artikel 31 i tredje skadeförsäkringsdirekti-

vet och tredje livförsäkringsdirektivet bestäms om de uppgifter som försäkringsgivaren skall ge försäkringstagaren innan försäkringsavtalet ingås. De ovan nämnda bestämmelserna i direktiven har beaktats i den nya lagen om försäkringsavtal (543/94) som träder i kraft den 1 juli 1995.

Enligt artikel 43 i tredje skadeförsäkringsdirektivet skall en försäkringstagare vid tillhandahållande av försäkringsskydd med stöd av etableringsrätten eller friheten att tillhandahålla tjänster, innan avtalet ingås upplysas om företagens namn, bolagsform och hemstat samt adressen till det driftställe som beviljar försäkringen, till bolagets huvudkontor eller vid behov till filialen. I fråga om tredje livförsäkringsdirektivet ingår samma bestämmelse i bilaga II till direktivet. Dessa bestämmelser ingår i 60 §.

61 §. *Främjande av konkurrens.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 27 a § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

62 §. *Försäkringstillsynsavgift.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 28 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

63 §. *Försäkringspremieskatt och brandskyddsavgift.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll delvis gällande 10 § 2 mom. lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. I paragrafen ingår dock inte omnämnande av lagen om tillämplig lag vid vissa försäkringsavtal av internationell karaktär (91/93).

10 kap. Överlåtelse av försäkringsbestånd

I artikel 12 och 53 i tredje skadeförsäkringsdirektivet samt i artikel 11 och 49 i tredje livförsäkringsdirektivet bestäms om de situationer, där medlemsstaterna skall godkänna att försäkringsbestånd överläts från ett försäkringsbolag till ett annat och om det förfarande som iakttas vid dessa överlåtelser.

Artikel 12 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och artikel 11 i tredje livförsäkringsdirektivet gäller sådana överlåtelser av bestånd där överlåtaren är ett försäkringsföretag vars hemort är en medlemsstat, och artikel 53 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och artikel 49 i tredje livförsäkringsdirektivet gäller sådana överlåtelser av bestånd, där överlåtaren är ett försäkringsföretag vars hemstat är en stat utanför

Europeiska gemenskaperna och vars representation finns i en stat som hör till Europeiska gemenskaperna.

Enligt artikel 12 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och artikel 11 i tredje livförsäkringsdirektivet skall varje medlemsstat på de villkor som anges i den nationella lagstiftningen tillåta att inhemska försäkringsföretags försäkringsbestånd enligt försäkringsavtal som ingåtts på basis av etableringsrätten eller friheten att tillhandahålla tjänster överläts till ett försäkringsföretag vars hemstat är i en annan medlemsstat. Den myndighet som i det överlåtande bolagets hemstat svarar för försäkringsinspektionen ger slutligt samtycke till överlåtelse av beståndet efter att ha fått 1) samtycke därtill av de behöriga myndigheterna i den stat där risken befinner sig, när det är fråga om skadeförsäkring, eller av de behöriga myndigheterna i den stat där åtagandet har gjorts, när det är fråga om livförsäkring samt 2) en av den behöriga myndigheten i det övertagande försäkringsbolagets hemstat given bekräftelse av att företaget har en tillräcklig solvensmarginal med hänsyn till den planerade överlåtelsen av försäkringsbestånd. Om ett försäkringsavtal har gjorts från en representation, skall man dessutom höra den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i den stat där representationen finns. Alla de myndigheter av vilka den behöriga myndigheten i det överlåtande försäkringsföretagets hemstat begär samtycke, bekräftelse eller utlåtande skall reagera inom tre månader från det de fick begäran, vid äventyr att de annars skall anses ha givit samtycke, bekräftelse eller ett bifallande utlåtande i ärendet.

Eftersom tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet har utsträckts till att omfatta också de försäkringsbolag som har hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, bör även i vår lagstiftning tas in motsvarande stadganden om internationella överlåtelser av försäkringsbestånd. I lagen om försäkringsbolag regleras de i direktiven avsedda situationerna där det överlåtande bolaget är ett inhemskt försäkringsbolag (16 kap. 1, 3, 5 och 5 a § lagen om försäkringsbolag) eller situationer som inte berörs av direktiven (16 kap. 5 b § lagen om försäkringsbolag). Om andra i de tredje direktiven reglerade överföringar av bestånd stadgas i den nu föreslagna lagen. Genom stadgandena i kapitlet ersätts stadgandena i gällande 35 §

lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. På överföringar av försäkringsbestånd av sådana försäkringsbolag som avses i denna lags 3 § 2 mom. skall alltså tillämpas lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland eller lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster.

64 §. *Ett utländskt försäkringsbolags rätt att överlåta bestånd.* I 1 mom. konstateras att i 10 kap. stadgas om de situationer i vilka ett utländskt försäkringsbolag som är verksamt med stöd av denna lag till ett finskt eller utländskt försäkringsbolag överlåter ett försäkringsbestånd som uppkommit i Finland på basis av rätten att etablera sig eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster. Ett villkor för överlåtelsen är samtycke av social- och hälsovårdsministeriet.

I 2 mom. skall stadgas om ministeriets rätt att förvägra samtycke. Grunderna för förvägrande skall vara desamma som i gällande lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland och i 16 kap. 3 § 3 mom. lagen om försäkringsbolag då det överlåtande bolaget är ett finskt försäkringsbolag. Ministeriet skall även ha rätt att ställa sådana villkor för överlåtelse av försäkringsbeståndet som det anser vara behövliga för trygghet av de förmåner som försäkringarna omfattar eller en sund utveckling av försäkringsväsendet.

65 §. *Överlåtelse av beståndet i ett utländskt EES-försäkringsbolag.* Såsom ovan redan konstaterats ger den myndighet som i ett utländskt EES-försäkringsbolags hemstat svarar för försäkringsinspektionen, enligt de tredje direktiven det slutliga samtycket till överlåtelsen av försäkringsbeståndet, om det överlåtande bolaget är ett utländskt EES-försäkringsbolag. Detta skall konstateras i 1 mom. Av denna princip i direktiven följer att om förfarandet vid överlåtelse av försäkringsbestånd i första hand skall stadgas i lagstiftningen för varje överlåtande utländska EES-försäkringsbolags hemstat, och med finska stadganden är det naturligtvis inte möjligt att inverka på myndigheternas förfarande i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat. Avsikten med stadgandena i paragrafen skall också närmast vara att reglera social- och hälsovårdsministeriets rättigheter och skyldigheter i en sådan situation. I paragrafen behövs inte något stadgande om att social- och hälsovårdsministeriet skall höras när ett försäkringsavtal som överläts har uppgjorts utgående från en representation i Finland, eftersom det

är onödigt då om skyldigheten skall stadgas i det överlåtande bolagets hemstat och inte i finsk lagstiftning.

Den myndighet som i ett utländskt EES-försäkringsbolags hemstat svarar för försäkringsinspektionen är enligt direktiven skyldig att av social- och hälsovårdsministeriet begära samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet endast om den risk som täcks av skadeförsäkringsavtalet finns i Finland, om livförsäkringstagaren är varaktigt bosatt i Finland eller om livförsäkringstecknaren är en juridisk person, det driftställe till vilket avtalet ansluter sig finns i Finland. Det föreslås att ett stadgande som innehåller denna princip skall ingå som 2 mom. I 6 § stadgas om när den av skadeförsäkringsavtalet täckta risken anses finnas i Finland.

Om övertagande bolaget är ett finskt försäkringsbolag, skall ministeriet enligt 3 mom. dessutom ge den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen av det överlåtande försäkringsbolaget ett utlåtande om det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskapital.

I 4 mom. skall stadgas om den tid inom vilken social- och hälsovårdsministeriet skall reagera på ett utländskt EES-försäkringsbolags begäran om samtycke eller utlåtande, vid äventyr att ministeriet annars skall anses ha samtyckt till överlåtelsen av försäkringsbeståndet eller ha bekräftat att försäkringsbolagets verksamhetskapital är tillräckligt.

66 §. *Överlåtelse av försäkringsbeståndet i ett försäkringsbolag från tredje land.* I 1 mom. skall konstateras att ett försäkringsbolag från tredje land kan överlåta försäkringsbeståndet enligt försäkringsavtal som ingåtts från dess representation i Finland dels till ett finskt försäkringsbolag, dels till ett sådant utländskt EES-försäkringsbolag eller annat försäkringsbolag från tredje land som har en representation i Finland.

Härvid skall det slutliga samtycket till överlåtelsen av försäkringsbeståndet ges av social- och hälsovårdsministeriet, som enligt 2—4 mom. innan samtycket ges skall begära samtycke eller utlåtande så som bestäms i artikel 53 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och artikel 49 i tredje livförsäkringsdirektivet.

Förfarandet enligt nämnda artiklar är av samma slag som om det vore fråga om en överlåtelse av bestånd mellan två EES-försäk-

ringsbolag. Den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i den stat där det överlåtande försäkringsbolagets representation finns ger slutligt samtycke till överlåtelsen av beståndet efter att ha fått 1) samtycke därtill av de behöriga myndigheterna i den stat där risken befinner sig, när det är fråga om skadeförsäkring, eller av de behöriga myndigheterna i den stat där åtagandet har gjorts, när det är fråga om livförsäkring (2 mom.) samt 2) en av den behöriga myndigheten i det övertagande försäkringsbolagets hemstat given bekräftelse av att företaget har en tillräcklig solvensmarginal med hänsyn till den planerade överlåtelsen av försäkringsbeståndet, när det övertagande bolaget är ett utländskt EES-försäkringsbolag (3 mom.) eller när en representation inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet fungerar som "huvudrepresentation" för ett tredje land (4 mom.). I 2 a kap. 10 § i förslaget till lag om ändring av lagen om försäkringsbolag stadgas om var en av skadeförsäkringsavtalet täckt risk anses vara belägen.

67 §. *Tidsfrist för erhållande av samtycke eller bekräftelse.* Med tanke på de situationer som avses i föregående paragraf stadgas i denna paragraf om en i tredje direktiven avsedd frist om tre månader, inom vilken de övriga staternas myndigheter skall reagera på social- och hälsovårdsministeriets begäran om samtycke eller utlåtande, vid äventyr att myndigheterna annars anses ha gett samtycke eller ett bifallande utlåtande.

68 §. *Förfarande som tillämpas på överlåtelse av försäkringsbestånd.* I paragrafen stadgas om det förfarande som tillämpas på överlåtelser av försäkringsbestånd. Enligt 1 mom. gäller, ifall det övertagande bolaget är ett finskt försäkringsbolag, alltid i tillämpliga delar vad som i 16 kap. lagen om försäkringsbolag stadgas om överlåtelse av försäkringsbestånd.

Om det överlåtande bolaget är ett försäkringsbolag från tredje land, skall enligt 2 mom. i tillämpliga delar iaktas stadgandena i 16 kap. lagen om försäkringsbolag med vissa i momentet uppräknade undantag.

Då däremot det överlåtande bolaget är ett utländskt EES-försäkringsbolag skall det förfarande som iaktas vid överlåtelse av försäkringsbestånd i huvudsak bestämmas enligt lagstiftningen i bolagets hemstat. Som ett undantag från denna huvudprincip skall dock i 3 mom. stadgas om vissa förpliktelser som skall

gälla alla utländska försäkringsbolag. Stadgandet motsvarar till stor del stadgandet i 16 kap. 5 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag och grundar sig på artikel 12 och 53 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och artikel 11 och 49 i tredje livförsäkringsdirektivet, enligt vilket de bestämmelser i direktiven som gäller förfarandet vid överföringar av försäkringsbestånd inte inverkar på medlemsstaternas rätt att ge försäkringstagarna möjlighet att säga upp avtal en viss tid efter överföringen.

Enligt 3 mom. skall det övertagande bolaget informera om överlåtelsen av försäkringsbeståndet i officiella tidningen samt i åtminstone en i Finland utkommande tidning, om den risk som täcks av skadeförsäkringen befinner sig i Finland, om livförsäkringstagaren är varaktigt bosatt i Finland eller, om försäkringstecknaren är en juridisk person, det driftställe till vilket avtalet ansluter sig befinner sig i Finland. Syftet med anmälningen skall vara att se till att försäkringstagarna blir informerade om att försäkringsbeståndet har överlåtits och om att de har rätt att häva sina försäkringsavtal inom tre månader från anmälningen.

På överlåtelse av en del av ett försäkringsbestånd skall på motsvarande sätt tillämpas vad som stadgas om överlåtelse av hela försäkringsbeståndet.

11 kap. Särskilda stadganden

69 §. *Kungörelse i officiella tidningen.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll i huvudsak gällande 36 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. I ordalydelsen har dock gjorts vissa justeringar som beror på att lagen ändrats. Då ett utländskt EES-försäkringsbolag inte längre beviljas separat koncession i Finland, skall i officiella tidningen i fråga om bolaget meddelas när bolaget inleder sin verksamhet eller när den upphör med den. Punkterna 1 och 3 skall gälla endast försäkringsbolag från tredje land.

70 §. *Register över utländska försäkringsbolag.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll i huvudsak gällande 37 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. Paragrafen avviker dock från nämnda paragraf till den del som beror på att lagen även gäller fritt tillhandahållande av tjänster och att ett utländskt EES-försäkringsbolag inte längre beviljas separat koncession i Finland. Enligt 1 mom.

7 punkten skall i registret antecknas tidpunkten för när en koncession som har beviljats i det utländska EES-bolagets hemstat har återkallats.

Enligt 2 mom. skall ett utländskt försäkringsbolag utan dröjsmål till social- och hälsovårdsministeriet anmäla ändringar som skett i registeruppgifterna.

71 §. *Språket i handlingarna.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll i huvudsak gällande 38 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. Någon hänvisning till statsrådet förslås inte längre ingå, eftersom koncession i fortsättningen skall beviljas av social- och hälsovårdsministeriet. Paragrafen grundar sig på artikel 38 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och tredje livförsäkringsdirektivet, enligt vilken de behöriga myndigheterna i den stat där filialen finns eller myndigheterna i den medlemsstat där tjänsterna tillhandahålls kan kräva att de uppgifter om den rörelse som försäkringsbolaget bedriver på vederbörande stats område vilka de med stöd av direktivet har rätt att inbegärakra skall tillställas på de officiella språken i staten i fråga.

72 §. *Försäkringsstatistik.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 39 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

73 §. *Generalagentens skadeståndsskyldighet.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll i huvudsak gällande 40 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

74 §. *Forum.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll i huvudsak gällande 41 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. I den nya lagen skall emellertid enligt förslaget inte tas in den sista meningen i 41 §, enligt vilken tvistemål kan handläggas vid Helsingfors tingsrätt om bolaget inte har någon representation i Finland. Stadgandet kan nämligen i vissa fall strida mot konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område (FördrS 44/93), dvs. den s.k. Luganokonventionen.

75 §. *Verksamhet som i Finland bedrivs för ett försäkringsbolags räkning.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 42 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. I paragrafen har beaktats att utländska EES-försäkringsbolag inte längre beviljas separat koncession i Finland och i den har jäm-

ställtts verksamhet utan anmälan enligt 7 eller 10 § med verksamhet utan koncession.

76 §. *Olovligt bedrivande av försäkringsrörelse.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll i huvudsak gällande 43 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. I paragrafen har beaktats att utländska EES-försäkringsbolag inte längre beviljas separat koncession i Finland och i den har jämställts verksamhet utan anmälan enligt 7 eller 10 § med verksamhet utan koncession.

77 §. *Försäkringsbolagsbrott.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 44 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

78 §. *Försäkringsbolagsförseelse.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll i huvudsak gällande 45 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. På samma sätt som ifråga om inhemska försäkringsbolag förslås att verksamhet i strid med 56 § 2 mom. i lagen inte längre skall kriminaliseras, eftersom frågan om vad som skall anses höra till försäkringsrörelsen lämnar rum för tolkning. Då stadgandet i 56 § 2 mom. således inte är så entydigt att den som tillämpar lagen alltid kunde veta när han gör sig skyldig till ett brott då han förvärvar aktier, förslås det att stadgandet till denna del inte skall ingå. Ministeriet skall naturligtvis fortfarande kunna tillämpa förvaltningstvångsmedel enligt 44 § på sådana försäkringsbolag från tredje land vilka det anser att ha förfarit i strid med 56 § 2 mom.

79 §. *Tystnadsplikt.* Det föreslås att lagens stadganden om tystnadsplikt förenhetligas med stadgandena om tystnadsplikt i den föreslagna lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag. Därigenom blir både inhemska och utländska bolag till denna del behandlade på samma sätt.

I artikel 16 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och artikel 15 i tredje livförsäkringsdirektivet stadgas om tystnadsplikt för personer som arbetar eller arbetat hos tillsynsmyndigheten samt för revisorer och sakkunniga som handlar för myndigheternas räkning.

I 1 mom. skall stadgas om vilka uppgifter och vem tystnadsplikten skall gälla. Till denna del föreslås paragrafens innehåll avvika från gällande 46 § 1 mom. endast så att den tystnadsplikt som avses i 1 mom. utsträcks till att gälla även de personer till vilka uppgifter som omfattas av tystnadsplikten kan överlätas enligt 2 mom.

I 2 mom. skall stadgas om till vem uppgifter som är sekretessbelagda enligt 1 mom. kan överlätas utan hinder av 1 mom. I den gällande lagen stadgas om saken i 46 a §. Nytt i jämfört med det gällande stadgandet är att rätten att överlåta uppgifter utöver social- och hälsovårdsministeriet skall gälla även utländska försäkringsbolag. Ändringen beror inte på direktiven. Det är dock nödvändigt att stadga om överlåtelse av uppgifter även i fråga om utländska försäkringsbolag, för att de myndigheter som i sin tjänsteutövning behöver sekretessbelagda uppgifter skall kunna få dem direkt av försäkringsbolaget och inte endast genom förmedling av social- och hälsovårdsministeriet. Syftet med stadgandet är även att förtydliga läget i fråga om utländska försäkringsbolag.

I överensstämmelse med artikel 16 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och artikel 15 i tredje livförsäkringsdirektivet skulle stadgandet i 46 a § ändras så att sekretessbelagda uppgifter skall även kunna överlätas i Finland till den myndighet som svarar för tillsynen över kredit- och andra finansinstitut och finansmarknaden, dvs. till finansinspektionen och andra myndigheter som övervakar finansieringsmarknaden. Myndighet som enligt lagen har rätt att få uppgifter är t.ex. den domstol där ett försäkringsbolags konkursärende är anhängigt.

I 2 mom. skall även uppräknas de utländska myndigheter som har rätt att få sekretessbelagda uppgifter. Utom till myndigheter skall uppgifter enligt de tredje direktiven överlätas även till de personer som svarar för den lagstadgade revisionen av utländska försäkringsbolag eller kredit- eller finansieringsinstitut som hör till samma koncern som försäkringsbolaget. Den i detta moment avsedda rätten att överlåta uppgifter skall gälla endast de uppgifter som är nödvändiga vid fullgörandet av i detta moment uppräknade myndigheters samt revisorernas åligganden.

I 3 mom. skall stadgas om för vilka ändamål de myndigheter som svarar för försäkringsinspektionen i Finland och andra stater kunde använda uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten. Stadgandet grundar sig på artikel 16 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och artikel 15 i tredje livförsäkringsdirektivet.

Enligt 4 mom. skall social- och hälsovårdsministeriet behöva uppgiftsgivarmyndighetens tillstånd till att vidare överlåta uppgifter som fåtts av myndigheter i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Stadgandet grundar sig på artikel 16 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och artikel 15 i tredje livförsäkringsdirektivet.

80 §. *Olovligt röjande av försäkringshemlighet.* Straffstadgandet som gäller olovligt röjande av uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten motsvarar till sitt innehåll 46 § i den gällande lagen. I regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av strafflagen och vissa andra lagar, vilka hör till det andra skedet i totalrevideringen av strafflagstiftningen (RP 94/1993 rd) som för närvarande behandlas i riksdagen föreslås att 6 § i den gällande lagen om försäkringsbolag ändras så att om straffet för olovligt röjande av försäkringshemlighet stadgas i strafflagen. I samband därmed bör även denna lags stadgande om olovligt röjande av försäkringshemlighet ändras på motsvarande sätt. Det har dock bedömts att lagen träder i kraft först 1995, varför de ändringar som görs i denna lag måste beaktas i samband med stiftandet av de lagar som ingår i den ovan nämnda propositionen.

81—83 §§. *Konstaterande av identitet. Förhindrande av penningtvätt. Närmare föreskrifter om förhindrande av penningtvätt.* Genom lagen om ändring av lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland (484/93) fogades till lagen nya 46 b, 46 c och 46 d §§, vilka grundar sig på rådets direktiv 91/308/EEG om åtgärder för att förhindra att ett finansiella systemet används för tvättning av pengar. Paragraferna innehåller stadganden om utländska försäkringsbolags skyldighet att identifiera sina kunder och att anmäla misstänkta penningtvättfall till social- och hälsovårdsministeriet samt om ministeriets tillsynsåtgärder.

Efter ovan nämnda ändringar har det konstaterats vara nödvändigt att social- och hälsovårdsministeriet skall ha rätt att registrera de anmälningar om penningtvätt som inhemska och utländska försäkringsbolag gör till ministeriet. Registrering krävs bl.a. av ministeriets samarbete med andra myndigheter som är ansvariga för att penningtvätt förhindras, såsom finansinspektionen och polisen. Enligt dataskyddsombudets ställningstagande är det inte möjligt att inrätta registret utan stadgande i lag. Därför föreslås i 82 § 2 mom. ingå ett stadgande enligt vilket social- och hälsovårdsministeriet skall ha rätt att registrera utländska försäkringsbolags penningtvättanmälningar och därav framgående uppgifter.

Då det kan vara fråga om känsligt material

är det med tanke på datasekretessen av vikt att om användningen av uppgifterna stadgas i lag. Social- och hälsovårdsministeriet skall enligt förslaget kunna använda och överlåta uppgifter som framgår av anmälningarna om penningtvätt endast för verksamhet genom vilken penningtvätt bekämpas.

Samtidigt föreslås att de paragrafer som gäller penningtvätt ändras så förpliktelseerna att vidta åtgärder enligt paragrafen skall åläggas ett utländskt försäkringsbolags representation i Finland i stället för bolaget. Således skall stadgandena inte beröra utländska EES-försäkringsbolag som här bedriver fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. Deras verksamhet skall till denna del regleras av stadgandena i hemstatens lag.

84 §. *Ändringssökande.* Paragrafen motsvarar gällande 47 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. I paragrafen ingår dock inte mera någon hänvisning till statsrådet, eftersom det föreslås att beviljandet och återkallandet av koncessioner skall överföras på social- och hälsovårdsministeriet. Paragrafen uppfyller villkoren i artikel 56 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och artikel 50 i tredje livförsäkringsdirektivet, enligt vilka medlemsstaterna skall säkerställa att beslut rörande ett försäkringsföretag som fattas enligt de lagar och andra författningar som antas enligt detta direktiv skall kunna bli föremål för domstolsprövning.

85 §. *Undantag som föranleds av internationella avtal.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 48 a § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. Omnämmande av rättsskyddsförsäkring skall dock inte ingå, eftersom det inte finns behov av stadganden efter att lagen om avtalsvillkor vid rättsskyddsförsäkring (1060/93) har trätt i kraft.

86 §. *Närmare stadganden.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll gällande 48 § lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

87 §. *Ikraftträdande.* Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att de har godkänts och stadfästs.

När denna lag träder i kraft skall lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland samt lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster inte tillämpas till den del dessa lagar gäller andra utländska försäkringsbolag än sådana utländska EES-försäkringsbolag vilkas hemstat inte tillämpar det tredje

skadeförsäkringsdirektivet i relation till Finland och vilka bedriver eller ämnar bedriva skadeförsäkringsrörelse i Finland.

Ett utländskt försäkringsbolag som när denna lag träder i kraft är verksam i Finland med stöd av ovan nämnda lagar skall ha den rätt att bedriva försäkringsrörelse som följer av den koncession som antecknats i social- och hälsovårdsministeriets koncessionsregister eller av verksamhetstillstånd eller anmälan enligt lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster.

1.2. Lagen om skatt på vissa försäkringspremier

2 §. Eftersom det i denna proposition föreslås att lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland och lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster skall inte tillämpas till den del dessa lagar gäller andra utländska försäkringsbolag än sådana utländska EES-skadeförsäkringsbolag som avses i 3 § 2 mom. i den lag som skall stiftas om utländska försäkringsbolag, skall i paragrafen strykas hänvisningen till de ovan nämnda lagar. Sakinnehållet i paragrafen ändras inte.

I 2 § 3 mom. i gällande lag hänvisas därutöver till 88 § omsättningsskattelagen (559/91). Eftersom omsättningsskattelagen har upphävts genom mervärdesskattelagen (1501/93) som trädde i kraft den 1 juni, skall stadgandet ändras till denna del. I den regeringsproposition med förslag till lag om ändring av mervärdesskattelagen som riksdagen behandlar som bäst och som är avsedd att träda i kraft den 1 januari 1995 föreslås att till lagen skall fogas ett 173 a § som motsvarar 88 § i omsättningsskattelagen. Den hänvisning som ingår i paragrafens 3 mom. föreslås bli ändrad så att den motsvarar de lagändringar som redogjorts för ovan.

1.3. Lagen om om brandskyddsavgift

1 §. Eftersom det i denna proposition föreslås att lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland och lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster skall inte tillämpas till den del dessa lagar gäller andra utländska försäkringsbolag än sådana utländska EES-skadeförsäkringsbolag som avses i 3 § 2 mom. i den lag som skall stiftas om utländska försäkringsbolag, skall i paragrafen strykas hänvisningen till de ovan nämnda lagar. Sakinnehållet i paragrafen ändras inte.

1.4. Lag om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen

1 §. Eftersom en del av de utländska EES-försäkringsbolag som etablerar sig i Finland enligt förslaget inte mera skall behöva koncession för att kunna inrätta en representation här, skall paragrafen ändras så att lagen även skall gälla dessa försäkringsbolag. Lagens tillämpningsområde skall således förbli sådant det varit.

Det föreslås att lagen den 23 december 1992 om ändring av 1 § lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen (1491/92) skall upphävas som obehövlig. Lagen har aldrig satts i kraft, eftersom en senare ändring i lagen (1420/93) gjorde den tidigare ändringen onödig.

2. Ikraftträdande

Lagar avses träda i kraft så snart som möjligt efter att de har godkänts och stadfästs.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

I AVDELNINGEN TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

I kap.

Allmänna stadganden

1 §

Tillämpningsområde

Utländska försäkringsbolag har rätt att driva försäkringsrörelse i Finland i enlighet med denna lag.

Om utländska försäkringsbolags rätt att i Finland driva lagstadgad försäkringsrörelse gäller dessutom vad som särskilt stadgas där-om.

Vad som i denna lag stadgas om utländska försäkringsbolag gäller på motsvarande sätt med dessa jämförbara utländska försäkringsföretag.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med:

1) *utländskt EES-försäkringsbolag* ett utländskt försäkringsbolag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) *försäkringsbolag från tredje land* ett utländskt försäkringsbolag vars hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

3) *utländskt livförsäkringsbolag* ett utländskt försäkringsbolag som driver livförsäkringsrörelse,

4) *utländskt skadeförsäkringsbolag* ett utländskt försäkringsbolag som driver skadeförsäkringsrörelse,

5) *livförsäkring* verksamhet som hör till de livförsäkringsklasser som uppräknas i rådets första direktiv 79/267/EEG om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse,

6) *skadeförsäkring* verksamhet som hör till

de skadeförsäkringsklasser som uppräknas i rådets första direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring, samt med

7) *hemstat* den stat enligt vars lagstiftning ett utländskt försäkringsbolag har bildats och i vilket det har sin stadgeenliga hemort, sin centralförvaltning eller sin huvudsakliga verksamhet.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om de försäkringsklasser som avses i 1 mom. 5 och 6 punkten.

3 §

Verksamhet som faller utanför tillämpningsområdet

Denna lag tillämpas inte på

1) återförsäkringsrörelse,

2) verksamhet som avses i lagen om försäkringsmäklare (251/93), eller

3) sådan koassuransverksamhet som avses i rådets direktiv 78/473/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen, i vilken ett utländskt EES-försäkringsbolag deltar från ett utländskt driftställe i annan egenskap än ledande försäkringsgivare.

Genom förordning kan stadgas att inte heller denna lag skall tillämpas på skadeförsäkringsrörelse som i Finland drivs av sådana utländska EES-försäkringsbolag, i vilkas hemstater tillsynen över utländska EES-försäkringsbolag som driver skadeförsäkringsrörelse inte grundar sig på rådets direktiv 92/497/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG.

4 §

Representation och generalagent

Med *representation* avses ett utländskt försäkringsbolags agentur eller filial i Finland som leds av en generalagent. Som representation betraktas även ett kontor som förestås av

bolagets egen personal, och en person som bedriver självständig verksamhet och har en stående fullmakt att företräda bolaget på samma sätt som en agentur.

Med *generalagent* avses en fysisk eller juridisk person som leder och sköter ett utländskt försäkringsbolags affärsverksamhet i Finland och som även har rätt att företräda bolaget i alla de rättsförhållanden som hänför sig till verksamheten.

5 §

Fritt tillhandahållande av försäkringstjänster

Med *fritt tillhandahållande av försäkringstjänster* avses att ett utländskt EES-försäkringsbolag utgående från ett utländskt driftställe som avses i 2 mom. ingår

1) skadeförsäkringsavtal om en sådan i Finland befintlig risk som avses i 6 §,

2) livförsäkringsavtal med en fysisk person som är varaktigt bosatt i Finland, eller

3) livförsäkringsavtal med en juridisk person vars driftställe i Finland avtalet hänför sig till.

Med ett *utländskt EES-försäkringsbolags utländska driftställe* avses bolagets driftställe i hemstaten och dess representation i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än bolagets hemstat eller i Finland.

6 §

Risk som är belägen i Finland

Med *risk som är belägen i Finland* avses

1) egendom som finns i Finland, när försäkringen gäller antingen en fastighet eller en byggnad eller en byggnad och dess lösöre, om lösöret har försäkrats genom samma försäkringsavtal som byggnaden,

2) ett i Finland registrerat fordon, när försäkringsobjektet är ett fordon, eller

3) risk i samband med resa eller semester, om en försäkring avseende den har ingåtts för högst fyra månader och försäkringstagaren har tecknat försäkringen i Finland.

I andra fall än de som nämns i 1 mom. anses risken vara belägen i Finland, om försäkringstagaren är varaktigt bosatt här eller om försäkringstagaren är en juridisk person vars driftställe, som försäkringen hänför sig till, finns i Finland.

II AVDELNINGEN

STADGANDEN OM UTLÄNDSKA
EES-FÖRSÄKRINGSBOLAG

2 kap.

Inledande och avslutande av verksamheten

7 §

En representations etableringsanmälan

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva försäkringsrörelse i Finland med stöd av etableringsrätten, skall social- och hälsovårdsministeriet av den myndighet som i försäkringsbolagets hemstat svarar för försäkringsinspektionen få en anmälan med tillräckliga uppgifter om den tilltänka representationens affärsverksamhet, förvaltning och generalagent. Som bedrivande av försäkringsverksamhet med stöd av etableringsrätten anses inrättande av en representation i Finland.

Till anmälan skall fogas ett av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat utfärdat intyg över att försäkringsbolaget, med beaktande av den planerade verksamheten, uppfyller de minimisolvenskrav som uppställts för försäkringsbolagen i de direktiv som nämnds i 2 § 1 mom. 5 och 6 punkten.

8 §

Social- och hälsovårdsministeriets svar

Social- och hälsovårdsministeriet skall inom två månader från mottagandet av den anmälan som avses i 7 § underrätta ifrågavarande myndighet om de villkor som med hänsyn till allmän fördel gäller för försäkringsrörelse i Finland.

9 §

Inledande av en representations verksamhet

En representation kan börja bedriva försäkringsrörelse i Finland när det utländska EES-försäkringsbolaget av den myndighet som i bolagets hemstat svarar för försäkringsinspektionen har fått uppgift om de villkor som avses i 8 §, dock senast två månader efter att den myndighet som i hemstaten svarar för försäkringsinspektionen underrättade försäkringsbolaget om att uppgifterna om inrättande av

representationen sänts till social- och hälsovårdsministeriet.

10 §

Anmälan om inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva försäkringsrörelse i Finland på basis av friheten att tillhandahålla tjänster skall den myndighet i försäkringsbolagets hemstat som svarar för försäkringsinspektionen underrätta social- och hälsovårdsministeriet om saken.

Till anmälan fogas följande handlingar och utredningar som har givits av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat:

1) intyg över att försäkringsbolaget med beaktande av den planerade verksamheten uppfyller de minimisolvenskrav som uppställts för försäkringsbolagen i de direktiv som nämns i 2 § 1 mom. 5 och 6 punkten,

2) utredning om vilka försäkringsklasser den verksamhet som bolaget med stöd av sin koncession har rätt att bedriva omfattar, samt

3) utredning om de risker som den tilltänkta verksamheten gäller.

11 §

Inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster

Ett utländskt EES-försäkringsbolag får börja fritt tillhandahålla försäkringstjänster i Finland sedan bolaget av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat har underrättats om att myndigheten har sänt anmälan om inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster till social- och hälsovårdsministeriet.

12 §

Ändrade uppgifter

Om det sker en ändring i de uppgifter som ingår i anmälningarna enligt 7 eller 10 § och som ett utländskt EES-försäkringsbolag har gett den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i hemstaten, iakttas i tillämpliga delar förfarandet enligt 8 och 9 §§ eller på motsvarande sätt enligt 11 §.

Om ändringar i de uppgifter som ingår i representationens etableringsanmälan skall för-

säkringsbolaget dessutom underrätta social- och hälsovårdsministeriet minst en månad innan den planerade ändringen görs.

13 §

Verkningarna av att koncession återkallas

Om den koncession som ett utländskt EES-försäkringsbolag har beviljats i hemstaten återkallas, skall försäkringsbolaget utan dröjsmål underrätta social- och hälsovårdsministeriet om saken. Ministeriet kan meddela närmare föreskrifter om hur bolagets verksamhet i Finland härvid skall avslutas. Efter det koncessionen har återkallats kan det utländska EES-försäkringsbolaget inte bevilja nya försäkringar i Finland.

3 kap.

Tillsyn

14 §

Tillsynen över utländska EES-försäkringsbolag

Den finansiella tillsynen över ett utländskt EES-försäkringsbolag även i fråga om dess verksamhet i Finland ankommer på den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat. Den finansiella tillsynen omfattar i synnerhet kontroll av försäkringsbolagets solvens, av försäkringstekniska ansvars- skuld, av de tillgångar som täcker den samt av de resurser bolaget förfogar över för att kunna bedriva verksamhet enligt försäkringsklass 18 (*touristassistans*).

I övrigt ankommer tillsynen över utländska EES-försäkringsbolags verksamhet i Finland på social- och hälsovårdsministeriet.

15 §

Hemstatens myndighets behörighet i Finland

Den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat har rätt att efter att ha underrättat social- och hälsovårdsministeriet om saken inspektera, antingen själv eller genom sin representant, den verksamhet som det utländska EES-försäkringsbolagets representation i Finland bedriver. Ministeriet har rätt att delta i inspektionen.

Social- och hälsovårdsministeriet kan på begäran av den myndighet som svarar för

försäkringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat ta i sin besittning egendom som bolaget innehar i Finland eller förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom, om försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndigheten i hemstaten inte uppfyller de krav som i staten i fråga uppställs för den försäkringstekniska ansvarsskulden eller solvensen.

16 §

Social- och hälsovårdsministeriets rätt att få uppgifter och att utöva tillsyn

Ett utländskt EES-försäkringsbolag skall inom av social- och hälsovårdsministeriet utsatt tid lämna ministeriet sådana uppgifter om bolaget och dess verksamhet i Finland som behövs för tillsynen.

Social- och hälsovårdsministeriet har rätt att granska den försäkringsrörelse och övriga verksamhet som ett utländskt EES-försäkringsbolags representation i Finland bedriver. Ministeriet har rätt att utföra inspektioner i representationens lokaliteter.

Om det finns särskilda skäl, kan ministeriet omhändertaga handlingar som är föremål för granskning. På begäran av bolaget skall kopior av handlingarna ges till bolaget avgiftsfritt.

17 §

Tvångsmedel

Social- och hälsovårdsministeriet kan tilldela ett utländskt EES-försäkringsbolag en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som ministeriet anser vara felaktigt, om bolaget inte iakttar lag eller de föreskrifter som ministeriet har meddelat med stöd av denna lag, om bolaget har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det har uppdragats missbruk i bolagets verksamhet.

Om en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 mom. inte iakttas, skall ministeriet lämna meddelande om detta till den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat.

Om de åtgärder som den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat vidtar visar sig vara otillräckliga och bolaget fortsätter sitt felaktiga förfarande, kan social- och hälsovårdsministeriet, efter att ha lämnat meddelan-

de om detta till den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat, förena sin uppmaning eller sitt förbud med vite, omhändertaga egendom som bolaget innehar i Finland eller förbjuda bolaget att i Finland meddela nya försäkringar tills saken har rättats till. Vitet döms ut av länsstyrelsen i Nylands län.

Om ett utländskt EES-försäkringsbolags verksamhet äventyrar de försäkrade förmåner, får ministeriet vidta åtgärder som nämns i 3 mom. utan att iaktta det förfarande som anges i 1 och 2 mom. och utan att på förhand lämna meddelande om detta till den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat.

III AVDELNINGEN

STADGANDEN OM FÖRSÄKRINGSBOLAG I TREDJE LAND

4 kap.

Inledande av verksamheten

18 §

Rätt att driva försäkringsrörelse i Finland

Ett försäkringsbolag från tredje land får inte bedriva försäkringsrörelse i Finland utan koncession av social- och hälsovårdsministeriet.

För sin verksamhet i Finland skall bolaget här inrätta en representation som leds av en generalagent som social- och hälsovårdsministeriet har godkänt.

19 §

Koncession

Koncession skall beviljas, om det på basis av den utredning som har erhållits om den tilltänkta försäkringsrörelsen kan bedömas att försäkringsbolaget från tredje land i sin verksamhet kommer att iaktta sunda och försiktiga affärsprinciper och om generalagenten uppfyller de krav som ställs i 24 §.

Koncession beviljas för bestämda försäkringsklasser och klassgrupper. Koncessionen kan på sökandens begäran begränsas till att gälla en del av en försäkringsklass.

Ett försäkringsbolag från tredje land skall hos social- och hälsovårdsministeriet ansöka

om utvidgning av koncessionen, om bolaget ämnar utvidga sin verksamhet till sådana försäkringsklasser eller klassgrupper som inte har nämnts i den gällande koncessionen.

20 §

Handlingar som skall fogas till koncessionsansökan

Ett försäkringsbolag från tredje land skall till sin koncessionsansökan foga följande handlingar och utredningar:

1) bolagsordningen eller motsvarande stadgar samt en förteckning över styrelsemedlemmarna och bolagets högsta ledning,

2) en utredning om hurdan försäkringsrörelse bolaget driver i sitt hemstat,

3) ett besked av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat om huruvida bolaget under de tre senaste åren har förbjudits att bevilja nya försäkringar eller huruvida andra allvarliga tvångsmedel har vidtagits mot bolaget under nämnda tid,

4) en plan för verksamheten i Finland (*verksamhetsplan*),

5) en sådan ansökan om godkännande av generalagent som avses i 25 §,

6) en utredning om att de handlingar som har inlämnats på bolagets vägnar är uppgjorda enligt lagarna i bolagets hemstat och att de har utfärdats av en behörig person, samt

7) ett intyg om att representationen har tillgångar som motsvarar det grundkapital som avses i 28 § och att en säkerhet som avses i 29 § har ställts.

Bolaget skall på uppmaning av social- och hälsovårdsministeriet ge in de tilläggsutredningar som ministeriet kräver. Ministeriet kan av särskilda skäl bevilja undantag från kraven i 1 mom.

Om ansökan avser utvidgning av en koncession skall till ansökan fogas de utredningar som ministeriet bestämmer.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om verksamhetsplanen.

21 §

Besvärsmått

Social- och hälsovårdsministeriet skall inom sex månader efter att ansökningen har anhängiggjorts och de för avgörandet av ärendet behövliga handlingarna och utredningarna ingivits besluta om koncession skall beviljas eller förvägras.

Om ett beslut inte har givits inom den i 1 mom. utsatta tiden, kan sökanden anföra besvär. Sådana besvär anses då gälla ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Besvär kan anföras tills ett beslut med anledning av ansökan har givits. Social- och hälsovårdsministeriet skall underrätta besvärinstansen om att beslutet har givits. I fråga om anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar lagen angående ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50).

22 §

Inledande av verksamheten

Generalagenten skall utan dröjsmål underrätta social- och hälsovårdsministeriet om att verksamheten har inletts och om representationens adress.

5 kap.

Generalagent

23 §

Generalagentens uppgifter

Den affärsverksamhet som ett försäkringsbolag från tredje land bedriver i Finland skall ledas och skötas av en generalagent, som också representerar bolaget i alla de rättsförhållanden som hänför sig till nämnda verksamhet. Generalagenten har rätt att hos bolaget anställa ombud som behövs för drivande av försäkringsrörelsen och som handlar under hans ledning och på hans ansvar.

24 §

Krav som ställs på generalagenten

Generalagenten skall ha hemort i Finland. Den som är omyndig eller försatt i konkurs eller som har meddelats näringsförbud får inte vara generalagent. Generalagenten skall vara väl ansedd och ha sådan allmän kännedom om försäkringsverksamhet som anses vara behövlig med beaktande av arten och omfattningen av den verksamhet som försäkringsbolaget från tredje land bedriver i Finland.

Generalagenten kan även vara en finsk sam-

manslutning, som till sin representant skall utse en fysisk person som fyller de krav som ställs i 1 mom.

25 §

Ansökan om godkännande av generalagent

Social- och hälsovårdsministeriet godkänner på ansökan av försäkringsbolaget från tredje land den generalagent som bolaget har befullmäktigat. Till ansökan skall fogas generalagentens fullmakt och en utredning om att han uppfyller kraven enligt 24 §.

Ministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om den fullmakt som skall ges generalagenten och den utredning som nämns i 1 mom.

26 §

Ställföreträdare för generalagenten

Ett försäkringsbolag från tredje land har rätt att för sin generalagent befullmäktiga en ställföreträdare för att sköta generalagentens uppgifter när denne har förhinder. Vad som i denna lag stadgas om generalagent skall på motsvarande sätt tillämpas på hans ställföreträdare.

27 §

Tillfällig generalagent

Om ett försäkringsbolag från tredje land inte i Finland har en sådan generalagent eller en sådan ställföreträdare för honom som uppfyller kraven enligt 24 §, skall social- och hälsovårdsministeriet förordna en tillfällig generalagent för att sköta sysslan tills bolaget har befullmäktigat en ny generalagent som ministeriet har godkänt eller tills den ordinarie generalagentens förhinder har upphört. Till den tillfälliga generalagenten skall bolaget betala ett arvode som ministeriet godkänner.

6 kap.

Solvens och bedrivande av verksamheten

28 §

Representationens grundkapital

Ett försäkringsbolag från tredje land skall för den direkta försäkringsrörelse som bolaget

driver i Finland alltid här ha tillgångar som uppgår till minst

1) 14 000 000 mark för livförsäkringsrörelse och försäkringsrörelse som hör till skadeförsäkringsklasserna 10—16, samt

2) 7 000 000 mark för annan försäkringsrörelse.

Det minimibelopp av tillgångar som avses i 1 mom. kallas i denna lag representationens grundkapital.

När bolaget har varit verksamt i Finland i tre år kan social- och hälsovårdsministeriet på ansökan, med beaktande av rörelsens omfattning och art, godkänna ett grundkapital som är mindre än det som anges i 1 mom., men som dock skall vara minst hälften av det belopp som anges i lagrummet. Ministeriet kan återkalla eller ändra sitt godkännande.

De belopp som nämns i 1 mom. kan genom förordning ändras på ett sätt som motsvarar utvecklingen av den allmänna prisnivån.

29 §

Säkerhet

Av representationens grundkapital skall på de villkor som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer minst hälften deponeras som säkerhet på en av ministeriet godkänd finsk depositionsbank eller på ett av ministeriet godkänt sidokontor för ett utländskt kreditinstitut som har etablerats i Finland.

Medan verksamheten pågår skall värdet av säkerheten dock alltid vara minst lika stort som verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 30 § 2 eller 3 mom.

Säkerheten skall bestå av sådana värdepapper eller förbindelser som ministeriet har godkänt som säkerhet. Försäkringsbolaget från tredje land kan enligt vad ministeriet bestämmer byta värdepapper eller förbindelser eller få sådana tillbaka. Bolaget skall se till att säkerhetens värde inte underskrider det minimibelopp som stadgas i 1 och 2 mom.

De tillgångar som utgör säkerhet får användas endast för betalning av sådana på försäkringsavtal grundade skulder som hänför sig till bolagets direkta försäkringsrörelse i Finland.

Ministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om placering av andra mot grundkapitalet svarande tillgångar än säkerhet.

30 §

Representationens verksamhetskaptal

Med representationens verksamhetskaptal avses det belopp varmed tillgångarna i samband med den direkta försäkringsrörelse som försäkringsbolaget från tredje land bedriver i Finland skall anses överskrida representationens skulder och andra därmed jämförbara förbindelser. Tillgångar, skulder och förbindelser definieras och uppskattas med beaktande av deras art enligt de grunder som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet.

Verksamhetskaptalets minimibelopp, som fastställs på grundval av den direkta försäkringsrörelse som ett skadeförsäkringsbolag från tredje land bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 2 § lagen om försäkringsbolag (1062/79) och garantibeloppet enligt 3 § i nämnda kapitel. Minimigarantibeloppet är dock hälften av vad som krävs i 11 kap. 3 § 2 mom. 1—4 punkten lagen om försäkringsbolag.

Verksamhetskaptalets minimibelopp, som fastställs på grundval av den direkta försäkringsrörelse som ett livförsäkringsbolag från tredje land bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 4 § lagen om försäkringsbolag och garantibeloppet enligt 5 § i nämnda kapitel. Minimigarantibeloppet är dock hälften av vad som krävs i 11 kap. 5 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

31 §

Ordnanande av representationens solvens

Verksamhetskaptalet för den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland samt representationens återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på representationens solvens skall ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna med beaktande av de sannolika växlingarna i intäkter och kostnader samt andra kalkylerbara osäkerhetsfaktorer.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av 1 mom.

32 §

Tillstånd att avvika från kapitalkraven

Om ett försäkringsbolag från tredje land har koncession att bedriva försäkringsrörelse i en annan stat inom Europeiska ekonomiska sam-

arbetsområdet, kan social- och hälsovårdsministeriet på bolagets ansökan bevilja bolaget rätt att avvika från de krav som stadgas i 28—31 §§, om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet svarar för solvenskontrollen av hela den direkta försäkringsrörelse som bolaget bedriver inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

33 §

Ansvarsskuld

Ett försäkringsbolag från tredje land skall för sin direkta försäkringsrörelse i Finland beräkna ansvarsskulden. Ansvarsskulden består av premieansvaret och ersättningsansvaret i enlighet med 10 kap. 2 § 2—5 mom. lagen om försäkringsbolag.

34 §

Ansvarsskuldens täckning

Ansvarsskulden skall täckas på det sätt som stadgas i 10 kap. 3 och 3 a §§ lagen om försäkringsbolag.

För täckning av ansvarsskulden får inte användas den säkerhet som avses i 29 §.

De tillgångar som hör till täckningen skall förvaras på det sätt som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer.

35 §

Beräkningsgrunder

På ett försäkringsbolag från tredje land tillämpas vad lagen om försäkringsbolag stadgar om beräkningsgrunder.

36 §

Fondförsäkring

Vad som i lagen om försäkringsbolag stadgas om fondförsäkring gäller i tillämpliga delar även den verksamhet som avses i livförsäkringsklass 3 och som ett utländskt försäkringsbolag bedriver i Finland.

37 §

Försäkringsmatematiker

För uppgörande av försäkringstekniska beräkningar och utredningar skall ett försäkrings-

bolag från tredje land ha en försäkringsmatematiker. I fråga om försäkringsmatematikern iakttas 18 kap. 8 § lagen om försäkringsbolag.

7 kap.

Tillsyn

38 §

Tillsynen över försäkringsbolag från tredje land

Social- och hälsovårdsministeriet utövar tillsyn över den verksamhet som försäkringsbolag från tredje land bedriver i Finland.

39 §

Utredningar som skall tillställas ministeriet

Ett försäkringsbolag från tredje land skall enligt ett av social- och hälsovårdsministeriet fastställt formulär årligen göra upp en berättelse över representationens verksamhet och ställning samt enligt ministeriets föreskrifter en redogörelse för beräkandet av ansvarsskulden och, om det är fråga om ett livförsäkringsbolag, utföra en undersökning av försäkringsrörelsen. Till berättelsen skall fogas ett intyg om att de tillgångar som motsvarar grundkapitalet, den ställda säkerheten och ansvarsskuldens täckning motsvarar kraven i 28, 29 och 34 §§. Generalagenten skall inom den tid som ministeriet bestämmer tillställa ministeriet de handlingar som avses här.

40 §

Representationens bokslut

Representationen skall för varje räkenskapsperiod göra upp ett bokslut som omfattar resultaträkning, balansräkning, deras bilagor och verksamhetsberättelse. Bokslutet skall granskas på det sätt som ministeriet godkänner. Ministeriet har utan hinder av vad som stadgas på något annat ställe i lag rätt att meddela sådana föreskrifter om bolagets bokföring som behövs med hänsyn till försäkringsverksamhetens speciella karaktär.

41 §

Utredningar som generalagenten skall lämna

Generalagenten skall utan dröjsmål tillställa social- och hälsovårdsministeriet

1) meddelande om ändring av bolagets namn, bolagsordning eller stadgar,

2) en kopia av bolagets bokslut för varje räkenskapsperiod,

3) uppgift om de tvångsmedel som den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat har tillgripit mot bolaget, samt

4) meddelande om ändringar i fråga om representationens adress samt generalagentens namn, nationalitet och hemort.

Generalagenten skall också ge ministeriet annan för tillsynen behövlig information om bolaget och dess verksamhet i Finland.

42 §

Vite för generalagenten

Social- och hälsovårdsministeriet kan vid vite ålägga generalagenten att tillställa ministeriet de handlingar, utredningar och uppgifter som avses i 22 och 39—41 §§.

Vitet döms ut av länsstyrelsen i Nylands län.

43 §

Granskning av verksamheten

Social- och hälsovårdsministeriet har rätt att granska den rörelse och övriga verksamhet som ett försäkringsbolag från tredje land och dess sidobolag bedriver i Finland. Om det finns särskilda skäl kan ministeriet omhänderta handlingar som skall granskas. Bolaget skall på begäran ges kopior av handlingarna avgiftsfritt.

För granskningen kan ministeriet förordna en särskild sakkunnig. Dennes arvode fastställs av ministeriet, och det betalas av ifrågavarande bolags medel på det sätt som ministeriet bestämmer.

44 §

Tvångsmedel

Social- och hälsovårdsministeriet kan tilldela ett försäkringsbolag från tredje land en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som ministeriet anser vara felaktigt, om bolaget inte iakttar lag, koncessionen, bolagsordningen eller stadgarna eller de föreskrifter som social- och hälsovårdsministeriet har meddelat med stöd av denna lag, om bolaget har förfarit i strid med god

försäkringsssed eller om det har uppdragats missbruk i bolagets verksamhet.

Ministeriet kan förena en uppmaning eller ett förbud som nämns i denna paragraf med vite. Vitet döms ut av länsstyrelsen i Nylands län.

Om en uppmaning eller ett förbud som avses i denna paragraf inte iakttas, kan ministeriet förbjuda försäkringsbolaget från tredje land att bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till.

45 §

Begränsande eller återkallande av koncession

Social- och hälsovårdsministeriet kan begränsa eller återkalla koncessionen för ett försäkringsbolag från tredje land

1) om bolaget inte inleder sin verksamhet i Finland inom 12 månader från det koncessionen beviljades,

2) om bolaget meddelar att det avstår från att bedriva försäkringsrörelse i Finland,

3) om bolaget har lagt ner sin verksamhet i Finland för över sex månader från det koncessionen beviljades,

4) om försäkringsbolaget inte iakttar den uppmaning eller det förbud som avses i 44 § och åsidosättandet av förpliktelserna är grovt,

5) om bolaget inte inom utsatt tid har kunnat vidta de åtgärder som framförts i den i 46 § avsedda planen för återställande av en sund finansiell ställning eller planen avseende kortfristig finansiering,

6) om det i de förhållanden under vilka koncessionen har beviljats har inträffat sådana förändringar att koncession inte mera skulle beviljas, eller

7) om förutsättningarna för inledande av verksamhet inte längre uppfylls.

46 §

Saneringsplan och finansieringsplan

Om det verksamhetskapital som krävs av den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland underskrider det minimibelopp av verksamhetskapital som avses i 30 § 2 eller 3 mom., skall bolaget utan dröjsmål överlämna till social- och hälsovårdsministeriet för godkännande en plan för återställande av en sund finansiell ställning för representationen.

Om det verksamhetskapital som krävs av

den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland underskrider garantibeloppet enligt 30 § 2 eller 3 mom., skall bolaget utan dröjsmål överlämna till social- och hälsovårdsministeriet för godkännande en plan avseende kortfristig finansiering för representationen.

47 §

Rätt att omhänderta tillgångar

Social- och hälsovårdsministeriet kan omhänderta egendom som ett försäkringsbolag från tredje land har i sin besittning eller förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom

1) om försäkringsbolagets koncession har återkallats,

2) om försäkringsbolaget inte uppfyller kraven enligt 34 § angående täckning av ansvarsskulden,

3) om verksamhetskapitalet för den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland understiger garantibeloppet enligt 30 § 2 eller 3 mom.,

4) om verksamhetskapitalet för den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland understiger minimibeloppet av verksamhetskapitalet enligt 30 § 2 eller 3 mom. och ministeriet har anledning att förmoda att representationens ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller om ministeriet anser att bolaget håller på att råka ut för en sådan situation, samt

5) om försäkringsbolaget inte har iakttagit ministeriets med stöd av denna lag givna uppmaning att komplettera de tillgångar som motsvarar representationens grundkapital eller den säkerhet som bolaget har ställt.

8 kap.

Avslutande av verksamheten

48 §

Ansökan om återkallande av koncession

Ämnar ett försäkringsbolag från tredje land upphöra med sin försäkringsrörelse i Finland, skall bolaget ansöka om att social- och hälsovårdsministeriet återkallar koncessionen.

Om den koncession som bolaget har beviljats

i hemstaten återkallas, skall försäkringsbolagens koncession i Finland återkallas på motsvarande sätt.

49 §

Tillsättande av utredningsmän

Har koncessionen för ett försäkringsbolag från tredje land återkallats eller annars upphört, skall bolaget utan dröjsmål sätta en likvidator i generalagentens ställe för att sköta likvidationen av bolagets försäkringsrörelse här. Social- och hälsovårdsministeriet har dessutom rätt att förordna en likvidator. Ministeriet får också förordna en tillfällig likvidator tills bolaget har tillsatt en likvidator.

Om likvidator och tillfällig likvidator gäller i tillämpliga delar vad som i denna lag stadgas om generalagent och tillfällig generalagent.

Har likvidatorerna inte inom två år efter det koncessionen upphörde fått till stånd ett avtal om överlåtelse av bolagets försäkringsbestånd enligt 66 § eller har försäkringsrörelsen annars inte likviderats inom denna tid, kan ministeriet bestämma vid vilken tidpunkt bolagets försäkringar skall upphöra att vara i kraft. I övrigt iakttas i tillämpliga delar 15 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag.

50 §

Berättelse över likvidationen

Efter fullgjort uppdrag skall likvidatorerna utan dröjsmål utarbeta en berättelse över likvidationen och sända den till social- och hälsovårdsministeriet.

51 §

Återställande av säkerhet

När bolaget visar att det har uppfyllt sina förpliktelser enligt 29 § 4 mom. eller annars lagligen befriats från dem har det rätt att få tillbaka de tillgångar som enligt 29 § ställts som säkerhet.

52 §

Överlämnande till konkurs av egendom som tillhör ett försäkringsbolag från tredje land

Den egendom som tillhör ett försäkringsbolag från tredje land kan överlämnas till konkurs i Finland genom beslut av generalagenten eller, när bolagets koncession har återkallats

eller annars upphört, genom beslut av likvidatorerna.

Under konkursen representeras bolaget såsom konkursgäldenär av generalagenten eller av de likvidatorer som har tillsatts före konkursens början.

Under konkursen kan dock godkännas en ny generalagent eller nya likvidatorer.

När bolagets egendom har överlämnats till konkurs skall domstolen utan dröjsmål underätta social- och hälsovårdsministeriet om detta och om inställeledagen. Domstolen skall likaså, om ministeriet gör framställning därom, till god man och syssloman förordna en av ministeriet föreslagen person utöver de valda.

53 §

Förmånsrätt till egendom som utgör bokförd täckning

När koncessionen för ett försäkringsbolag från tredje land har återkallats i Finland eller annars upphört har försäkringstagarna och andra som har fordringar på grund av försäkringsavtal gemensamt samma förmånsrätt till den egendom som utgör bokförd täckning som innehavaren av en handpant. Vad som stadgas här gäller inte återförsäkring.

En förmånsrätt enligt 1 mom. försämrar inte den rätt till in-tecknad egendom som en in-teckningshavare har till egendomen.

54 §

Särskilt administrationsbo

Vad som i 29 § 4 mom. och 53 § stadgas om användning av tillgångar som utgör säkerhet och om förmånsrätt till egendom som utgör bokförd täckning skall iakttas även om den egendom som försäkringsbolaget från tredje land äger har överlämnats till konkurs. Social- och hälsovårdsministeriet skall dock bestämma att den egendom som utgör säkerhet och bokförd täckning för ansvarsskulden skall avskiljas till ett särskilt administrationsbo. Till boet skall också utan dröjsmål överföras så mycket av bolagets övriga egendom att administrationsboets egendom motsvarar den ansvarsskuld som avses i 33 § samt de beräknade likvidationskostnaderna.

Ministeriet skall samtidigt utse en eller flera förrättningsmän att förvalta administrationsboet. Av boets medel skall till förrättningsmännen betalas ett arvode som ministeriet har

godkänt. Om förrättningsmännen gäller i tillämpliga delar vad som i denna lag stadgas om likvidatorer.

När likvidationen av administrationsboet har slutförts skall den återstående egendomen överlåtas till konkursboet.

55 §

Beviljande av nya försäkringar

Ett försäkringsbolag från tredje land vars koncession har återkallats eller annars upphört eller vars egendom har överlämnats till konkurs får inte bevilja nya försäkringar här.

IV AVDELNINGEN

GEMENSAMMA STADGANDEN OM UTLÄNDSKA FÖRSÄKRINGSBOLAG

9 kap.

Drivande av försäkringsrörelse i Finland

56 §

Idkande av annan affärsverksamhet

Ett utländskt försäkringsbolag får inte i Finland idka annan näring än försäkringsrörelse.

Ett försäkringsbolag från tredje land får utan tillstånd av social- och hälsovårdsministeriet äga aktiemajoriteten eller inneha majoriteten av röstetalet för samtliga aktier i ett annat finskt aktiebolag än ett sådant som bedriver försäkringsrörelse, om bolagets verksamhet kan anses ansluta sig till försäkringsrörelsen eller bolaget är ett bostads- eller fastighetsaktiebolag eller ett kreditinstitut, ett finansiellt institut eller ett finansbolag under offentlig tillsyn. Vad som ovan stadgas om aktiemajoritet och majoriteten av röstetalet för aktierna i ett aktiebolag tillämpas även på motsvarande bestämmanderätt i andra finska sammanslutningar. Om ett försäkringsbolag från tredje land innehar mer än hälften av röstetalet för alla aktier i ett sådant finskt aktiebolag eller motsvarande bestämmanderätt i en sådan annan finsk sammanslutning som idkar annan näring än försäkringsrörelse, kallas nämnda aktiebolag eller sammanslutning i denna lag sidobolag.

När begränsningen enligt 2 mom. tillämpas

på ett försäkringsbolag från tredje land beaktas även de aktier och den bestämmanderätt som innehas av bolagets sidobolag samt en pensionsstiftelse eller pensionskassa som grundats av eller som finns i samband med bolaget och dess sidobolag. Om ett försäkringsbolag från tredje land hör till samma koncern som ett annat försäkringsbolag som har fått koncession i Finland, skall på motsvarande sätt utöver de aktier och den bestämmanderätt som innehas av detta andra försäkringsbolag även beaktas de aktier och den bestämmanderätt som innehas av bolagets sidobolag och en pensionsstiftelse eller en pensionskassa som grundats av eller finns i samband med bolaget eller dess sidobolag. Likaså beaktas aktier och bestämmanderätt i sådana andra försäkringsbolag av vilkas aktie- eller garantikapital ett försäkringsbolag från tredje land eller bolag som hör till dess koncern äger minst 20 procent och ett belopp som motsvarar 20 procent av röstetalet för samtliga aktier eller garantiandelar i bolaget. Om försäkringsbolaget från tredje land har i betydande mån gemensam ledning och förvaltning tillsammans med ett annat försäkringsbolag som har beviljats koncession i Finland och om därtill dess verksamhet har ordnats gemensamt med det andra försäkringsbolaget, kan social- och hälsovårdsministeriet bestämma att när begränsningen enligt 2 mom. tillämpas på försäkringsbolag från tredje land skall även de aktier och den bestämmanderätt som detta andra försäkringsbolag har beaktas.

57 §

Livförsäkringsbolags och skadeförsäkringsbolags separata ställning

Ett utländskt försäkringsbolag får inte i Finland driva annan försäkringsrörelse än livförsäkring och sådan skadeförsäkring som hör till de i 2 § 1 mom. 6 punkten nämnda skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 samt återförsäkring av dessa skadeförsäkringar och av livförsäkring. Livförsäkringsbolaget skall hålla sin skadeförsäkringsrörelse åtskild från livförsäkringsrörelsen.

Ett utländskt skadeförsäkringsbolag får inte här driva annan försäkringsrörelse än skadeförsäkring. Ett utländskt skadeförsäkringsbolag som bedriver endast skadeförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 och återförsäkring av dessa försäkringar får dock samtidigt bedriva även livförsäkring och åter-

försäkring av livförsäkring. Efter att ett sådant bolag har börjat bedriva livförsäkringsrörelse, gäller om det vad som i denna lag stadgas om utländska livförsäkringsbolag.

Ett utländskt EES-försäkringsbolag som på basis av den koncession som bolaget har fått i sin hemstat kan bedriva både liv- och skadeförsäkring, får även i Finland bedriva både liv- och skadeförsäkring.

Vad som i denna lag stadgas om utländska skadeförsäkringsbolag gäller även ett sådant försäkringsbolag från tredje land som på basis av den koncession som hemstaten beviljat kan bedriva både liv- och skadeförsäkring.

58 §

Tillämplig lagstiftning

Ett utländskt försäkringsbolag skall i sin verksamhet i Finland iakttas finsk lag.

Bolaget är även skyldigt att iakttas finska myndigheters beslut och föreskrifter samt att svara inför finsk domstol, om inte något annat följer av de internationella avtal som Finland ingått.

59 §

God försäkringssed

Ett utländskt försäkringsbolag skall i sin verksamhet i Finland iakttas god försäkringssed.

60 §

Uppgifter som skall lämnas vid marknadsföring

Ett utländskt försäkringsbolag skall i sin marknadsföring uppge sitt namn, sin bolagsform, sin hemstat, sitt huvudkontors adress samt adressen till det driftställe eller den representation med vilken försäkringsavtalen skall ingås.

61 §

Främjande av konkurrens

För att trygga en sund och fungerande ekonomisk konkurrens mot skadliga konkurrensbegränsningar skall i utländska försäkringsbolags verksamhet i tillämpliga delar iaktas 14 a kap. lagen om försäkringsbolag.

62 §

Försäkringstillsynsavgift

Om utländska försäkringsbolags skyldighet

att betala avgift för att täcka kostnaderna för tillsynen över försäkringsanstalterna stadgas särskilt.

63 §

Försäkringspremieskatt och brandskyddsavgift

Om skyldigheten att betala skatt på försäkringspremier och brandskyddsavgift stadgas särskilt.

10 kap.

Överlåtelse av försäkringsbestånd

64 §

Ett utländskt försäkringsbolags rätt att överlåta försäkringsbestånd

Ett utländskt försäkringsbolag (*överlåtande bolag*) som bedriver i denna lag avsedd försäkringsrörelse i Finland kan med social- och hälsovårdsministeriets samtycke överlåta försäkringsbeståndet enligt de försäkringsavtal som hör till ifrågavarande försäkringsrörelse till ett finskt eller utländskt försäkringsbolag (*övertagande bolag*) i de fall om vilka stadgas i detta kapitel.

Social- och hälsovårdsministeriet skall ge sitt samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet, om åtgärden inte kränker de förmåner som försäkringen omfattar och den inte anses äventyra en sund utveckling av försäkringsväsendet, och om övriga förutsättningar enligt detta kapitel för överlåtelse av försäkringsbeståndet uppfylls. Ministeriet har rätt att förena ett samtycke med villkor som ministeriet anser vara behövliga för att de förmåner som omfattas av försäkringen eller en sund utveckling av försäkringsväsendet skall kunna tryggas.

65 §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet i ett utländskt EES-försäkringsbolag

Utan hinder av 16 kap. 5 b § lagen om försäkringsbolag kan ett utländskt EES-försäkringsbolag överlåta försäkringsbeståndet enligt försäkringsavtal som ingåtts på basis av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla försäkringstjänster till ett finskt försäkringsbolag eller till ett annat utländskt EES-försäkringsbolag. Den myndighet som svarar för

försäkringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat beslutar om samtycke till överlåtelse av beståndet.

Social- och hälsovårdsministeriet ger på begäran av ett utländskt EES-försäkringsbolag samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet, om den risk som täcks av ett skadeförsäkringsavtal finns i Finland, om den som har tecknat livförsäkring bor varaktigt i Finland eller i de fall där den som har tecknat en livförsäkring är en juridisk person, det av dennes driftställen till vilket avtalet hänförs sig finns i Finland.

Om det övertagande bolaget är ett finskt försäkringsbolag, skall ministeriet dessutom ge den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen av det överlåtande försäkringsbolaget ett utlåtande om huruvida det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskapital.

Ministeriet skall besluta om givande av samtycke enligt 2 mom. eller utlåtande enligt 3 mom. inom tre månader från det begäran inkom från den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen av det utländska EES-försäkringsbolaget, vid äventyr att ministeriet annars anses ha gett samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet eller bekräftat att försäkringsbolagets verksamhetskapital är tillräckligt.

66 §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet i ett försäkringsbolag från tredje land

Utan hinder 16 kap. 5 b § lagen om försäkringsbolag kan ett försäkringsbolag från tredje land med samtycke av social- och hälsovårdsministeriet överlåta försäkringsbeståndet enligt försäkringsavtal som ingåtts utgående från dess representation i Finland till ett finskt försäkringsbolag eller till ett sådant utländskt EES-försäkringsbolag eller annat försäkringsbolag från tredje land som har en representation i Finland.

Social- och hälsovårdsministeriet skall innan samtycke ges inhämta samtycke av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i den andra stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där den av skadeförsäkringsavtalet täckta risken finns enligt 2 a kap. 10 § lagen om försäkringsbolag eller där den som har tecknat livförsäkringen varaktigt bor eller,

om den som tecknar en livförsäkring är en juridisk person, det av dennes driftställen till vilket avtalet hänförs sig finns.

Om det övertagande bolaget är ett utländskt EES-försäkringsbolag, skall social- och hälsovårdsministeriet, innan samtycke ges, hos den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat inhämta bekräftelse av att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskapital.

Om det övertagande bolaget är ett sådant försäkringsbolag från tredje land som har en representation i Finland och solvensövervakningen av den direkta livförsäkringsrörelse som det övertagande bolaget bedriver inom hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet sköts av en försäkringsinspektionsmyndighet från en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland, skall ministeriet hos denna myndighet inhämta bekräftelse av att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskapital.

67 §

Tidsfrist för erhållande av samtycke eller bekräftelse

Om social- och hälsovårdsministeriet inte inom tre månader från det begäran har anlänt till mottagaren har fått svar från de myndigheter som svarar för försäkringsinspektionen i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och av vilka ministeriet med stöd av 66 § har begärt bekräftelse eller samtycke, anses dessa ha bekräftat att det övertagande bolagets verksamhetskapital är tillräckligt eller på motsvarande sätt ha gett sitt samtycke till att försäkringsbeståndet överläts.

68 §

Förfarande som tillämpas på överlåtelse av försäkringsbestånd

Om det övertagande bolaget är ett finskt försäkringsbolag, gäller i fråga om det i tillämpliga delar 16 kap. 1, 3 och 5 §§ lagen om försäkringsbolag.

Vad som i 16 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag stadgas om överlåtelse av försäkringsbestånd gäller i tillämpliga delar när det är fråga om sådan överlåtelse av försäkringsbestånd som avses i 66 §, dock så att den kungörelse

som avses i 16 kap. 3 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag publiceras på det överlåtande bolagets bekostnad. Det överlåtande bolaget skall dock inte förpliktas att underrätta bolagets delägare om ovan nämnda kungörelse. De handlingar som gäller överlåtelse av försäkringsbeståndet skall i ministeriet hållas framlagda till utgången av den tid som avses i 16 kap. 3 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

Det övertagande bolaget skall informera om den i 65 eller 66 § avsedda överlåtelsen av försäkringsbeståndet i officiella tidningen samt i åtminstone en tidning på hemorten för det överlåtande bolagets representation i Finland inom en månad från det försäkringsbeståndet övergick, om den av skadeförsäkringen täckta risken finns i Finland, om livförsäkringstagaren är varaktigt bosatt i Finland eller, om försäkringstagaren är en juridisk person, det driftställe till vilket försäkringen hänförs sig finns i Finland. Informationen skall innehålla ett omnämnande av försäkringstagarens i 16 kap. 5 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag avsedda rätt att häva sitt försäkringsavtal. Om det överlåtande bolaget inte har någon representation i Finland, skall om överlåtelsen av försäkringsbeståndet förutom i officiella tidningen informeras i åtminstone en tidning som utkommer i Finland.

När en del av försäkringsbeståndet överläts skall på motsvarande sätt iakttas vad som stadgas om överlåtelse av försäkringsbestånd.

11 kap.

Särskilda stadganden

69 §

Kungörelse i officiella tidningen

Social- och hälsovårdsministeriet skall på ett utländskt försäkringsbolags bekostnad i officiella tidningen publicera en kungörelse om

1) att koncession för ett försäkringsbolag från tredje land har beviljats, utvidgats eller ändrats på något annat sätt samt om att koncessionen har upphört,

2) att ett utländskt EES-försäkringsbolag har inlett eller upphört med försäkringsrörelse i Finland,

3) att en generalagent, likvidator eller förämningsman har godkänts eller utsetts för ett försäkringsbolag från tredje land,

4) förbud mot bevilja nya försäkringar, samt

5) förbud mot att överlåta eller pantsätta egendom som bolaget besitter i Finland.

70 §

Register över utländska försäkringsbolag

Social- och hälsovårdsministeriet för register över utländska försäkringsbolag som är verk samma i Finland. I registret antecknas

1) bolagets namn och hemstat,

2) om bolaget har en generalagent, dennes fullständiga namn, nationalitet och hemort samt, om en finsk sammanslutning är generalagent för bolaget, sammanslutningens namn och hemort samt den persons fullständiga namn, nationalitet och hemort som sammanslutningen utsett till sin representant,

3) om bolaget har en representation, dess adress,

4) den dag då koncession beviljats i Finland för ett försäkringsbolag från tredje land,

5) de försäkringsklasser inom vilka bolaget enligt anmälan eller koncessionen bedriver verksamhet i Finland,

6) återkallande eller begränsning av koncession som i Finland beviljats ett försäkringsbolag från tredje land, samt uppgift om orsaken och tidpunkten, samt

7) tidpunkten för återkallande av koncession som beviljats ett utländskt EES-försäkringsbolag i dess hemstat.

Ett utländskt försäkringsbolag skall utan dröjsmål underrätta social- och hälsovårdsministeriet om ändringar i uppgifter som antecknats i registret.

Var och en har rätt att få uppgifter om registeranteckningarna och de handlingar som hänförs sig till dem.

71 §

Språket i handlingarna

Har en handling eller utredning som enligt denna lag skall lämnas till social- och hälsovårdsministeriet avfattats på något annat språk än finska eller svenska, skall till den på yrkande av ministeriet fogas en laggill översättning till finska.

72 §

Försäkringsstatistik

Om offentligheten i fråga om i denna lag avsedda handlingar som en myndighet innehar

gäller vad som stadgas om allmänna handlingars offentlighet. Utan hinder av vad som stadgas om hemlighållande av handlingar kan social- och hälsovårdsministeriet publicera statistik som på enhetliga grunder har uppgjorts över alla utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland, deras ställning och utveckling.

73 §

Generalagentens skadeståndsskyldighet

Ett utländskt försäkringsbolags generalagent är skyldig att ersätta skada som han i sitt uppdrag uppsåtligen eller genom oaktsamhet har vållat bolaget. Detsamma gäller skada som han genom att bryta mot denna lag, bolagsordningen eller stadgarna har orsakat försäkringsstagare, försäkrade eller andra.

Om jämkning av skadestånd och om fördelning av skadeståndsansvaret mellan två eller flera skadeståndsskyldiga gäller vad som stadgas i 2 och 6 kap. skadeståndslagen (412/74). Skadeståndet kan dock jämkas endast om skadevällaren kan tillräknas lindrig oaktsamhet.

Talan för bolagets räkning som inte grundas på en straffbar gärning kan inte väckas sedan tre år har förflutit från utgången av det kalenderår under vilket det beslut fattades eller den åtgärd vidtogs som talan avser.

74 §

Forum

Utän hinder av vad som stadgas i någon annan lag kan ett tvistemål som gäller ett utländskt försäkringsbolags försäkringsrörelse i Finland och där bolaget är svarande behandlas vid domstolen på den ort där bolaget har sin representation.

Om ett utländskt försäkringsbolag har en representation i Finland, anses en stämning ha tillställts bolaget när den har delgivits generalagenten. Om en sammanslutning är generalagent, anses stämningen på motsvarande sätt ha blivit överlämnad när den har delgivits den person som sammanslutningen har utsett till sin representant.

75 §

Verksamhet som i Finland bedrivs för ett försäkringsbolags räkning

Har social- och hälsovårdsministeriet skäl att

anta att någon för ett utländskt försäkringsbolags räkning i Finland bedriver verksamhet enligt denna lag utan att göra sådan anmälan som avses i 7 eller 10 § eller utan koncession som avses i 18 § 1 mom., skall ministeriet skaffa utredning om saken och vid behov uppmana den som saken gäller att inom en bestämd tid göra anmälan enligt 7 eller 10 §, ansöka om koncession, ändra sin verksamhet enligt ministeriets anvisningar eller att upphöra med verksamheten.

76 §

Olovligt bedrivande av försäkringsrörelse

Den som

1) för ett utländskt försäkringsbolags räkning bedriver försäkringsrörelse i Finland utan att göra anmälan enligt 7 eller 10 § eller utan koncession som avses i 18 § 1 mom. eller i strid med 56 § 1 mom. eller 57 §, eller

2) i strid med stadgandena i 13 §, 17 § 3 mom. eller 55 § eller ett förbud som social- och hälsovårdsministeriet har utfärdat med stöd av 44 § 3 mom. meddelar nya försäkringar,

skall dömas enligt vad lagen om försäkringsbolag stadgar om olovligt bedrivande av försäkringsrörelse.

Allmän åklagare skall innan han väcker åtal för olovligt bedrivande av försäkringsrörelse inhämta utlåtande av social- och hälsovårdsministeriet. När domstolen behandlar brottmålet skall den ge ministeriet tillfälle att bli hört.

77 §

Försäkringsbolagsbrott

Den som

1) ger social- och hälsovårdsministeriet oriktiga upplysningar i en handling som skall lämnas in enligt denna lag eller

2) i strid med förbud som ministeriet har meddelat med stöd av 15 § 2 mom., 17 § 3 mom. eller 47 § överlåter eller pantsätter egendom som bolaget besitter i Finland,

skall dömas enligt vad lagen om försäkringsbolag stadgar om försäkringsbolagsbrott.

78 §

Försäkringsbolagsförförelse

Den som bryter mot stadgandena i denna lag angående uppgörande av bokslut eller likvidationsberättelse skall dömas enligt vad lagen om

försäkringsbolag stadgar om försäkringsbolagsförseelse.

79 §

Tystnadsplikt

Den som vid fullgörande av uppgifter som stadgas i denna lag eller med stöd av 2 mom. fåt vetskap om en omständighet som gäller ett utländskt försäkringsbolags eller någon annans ekonomiska ställning eller någon persons hälsotillstånd eller en affärs- eller yrkeshemlighet är skyldig att hemlighålla den, om inte den till vars förmån tystnadsplikten har stadgats ger sitt samtycke till att uppgiften röjs.

Utan hinder av 1 mom. har ett utländskt försäkringsbolag och social- och hälsovårdsministeriet rätt att överlämna uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till åklagar- och förundersökningsmyndigheter för utredning av brott, till finansinspektionen, till andra myndigheter som övervakar finansieringsmarknaden, till myndigheter som på något annat ställe i lag berättigas att få ovan nämnda uppgifter samt till den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen eller som övervakar finansieringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller till en myndighet som har till uppgift att delta i ett försäkringsbolags likvidations- eller konkursförfarande samt, om de uppgifter som skall lämnas ut är sekretessbelagda i en annan stat än en sådan som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, till de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i denna stat. Dessutom har det utländska försäkringsbolaget och social- och hälsovårdsministeriet rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till revisorerna för ett försäkringsbolag eller för en kredit- eller finansieringsinrättning som hör till samma koncern som försäkringsbolaget.

Utöver vad som stadgas i 2 mom. kan social- och hälsovårdsministeriet utnyttja uppgifter som omfattas av tystnadsplikten enligt denna paragraf endast

1) för att kontrollera att förutsättningarna för att inleda försäkringsverksamhet har uppfyllts,

2) för övervakning av utländska försäkringsbolags verksamhet,

3) för utsättande av tvång samt

4) för att svara på besvär som anförts över ministeriets beslut.

Social- och hälsovårdsministeriet kan inte överlämna uppgifter från myndigheter i andra stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vidare, om inte den myndighet som lämnat uppgiften har gett uttryckligt samtycke till detta.

80 §

Olovligt röjande av försäkringshemlighet

Den som olovligen röjer uppgifter som avses i 79 § 1 mom., skall, om inte gärningen är ringa eller om inte strängare straff för gärningen stadgas på något annat ställe i lag, för *olovligt röjande av försäkringshemlighet* dömas till böter.

Allmän åklagare får inte väcka åtal för brott som avses i 1 mom., om inte målsäganden har anmält brottet till åtal.

81 §

Konstaterande av identitet

Ett utländskt försäkringsbolags representation skall konstatera kundens identitet i sådana kundförhållanden om vilka social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter. Om det är sannolikt att kunden handlar för någon annans räkning, skall identifieringen med de resurser som försäkringsbolaget förfogar över utsträckas också till denne. Identifieringsuppgifterna eller uppgifter om identifikationshandlingarna skall förvaras på ett tillförlitligt sätt under minst fem år från det kundförhållandet upphörde.

82 §

Förhindrande av penningtvätt

Utan hinder av 79 § 1 mom. skall ett utländskt försäkringsbolags representation innan den slutför en affärstransaktion eller, om förhandsanmälan skulle medföra oskäligen besvär, utan dröjsmål efter det att en affärstransaktion har slutförts göra anmälan till social- och hälsovårdsministeriet, om den har anledning att betvivla det lagliga ursprunget hos de medel som har används till de tjänster som det utländska försäkringsbolaget har betts om. Den som anmälan gäller får inte underrättas om saken.

Ministeriet har rätt att registrera anmälningarna och de uppgifter som framgår av den. Uppgifterna får användas och överlämnas endast

för bekämpande av brottslig verksamhet som avses i 4 mom i denna paragraf.

Ett utländskt försäkringsbolag skall dessutom bevara och på begäran till ministeriet överlämna alla de tillgängliga uppgifter och handlingar som kan vara av betydelse då saken utreds.

Ministeriet skall informera den förundersökningsmyndighet som saken gäller, om ministeriet på basis av det utländska försäkringsbolagets anmälan eller de uppgifter som det har fått i samband med tillsynsverksamheten anser att det finns skäl att misstänka att försäkringsbolagets tjänster används eller planeras bli använda för att dölja eller utplåna den verkliga arten, det verkliga ursprunget eller den verkliga förvaringsplatsen för medel som åtkommit genom brott eller dispositioner eller rättigheter som gäller medlen.

Ministeriet har i de fall som avses i 4 mom. rätt att meddela det utländska försäkringsbolaget ett förordnande att under högst sju dagar avstå från att utföra transaktionen, om en sådan åtgärd behövs för förundersökningsåtgärderna.

För ministeriet, det utländska försäkringsbolaget eller för de personer som i god tro har vidtagit åtgärder på deras vägnar uppstår inte ansvar för den ekonomiska skada som eventuellt föranleds av åtgärderna enligt denna paragraf.

83 §

Närmare föreskrifter om förhindrande av penningtvätt

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter som behövs för genomförande av rådets direktiv 91/308/EEG om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar.

84 §

Ändringssökande

Ändring i beslut eller förordnande som social- och hälsovårdsministeriet har meddelat med stöd av denna lag får sökas hos högsta förvaltningsdomstolen i enlighet med lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden.

Ett beslut eller förordnande som social- och hälsovårdsministeriet har meddelat med stöd av 13 §, 15 § 2 mom., 16 §, 17 § 1, 3 eller 4

mom., 41 §, 43 § 1 mom., 44 § 1 eller 3 mom., 45 eller 47 § eller 82 § 1, 3 eller 5 mom. kan verkställas trots besvär.

85 §

Undantag som föranleds av internationella avtal

Från denna lag kan genom förordning stadgas sådana undantag som föranleds av internationella avtal eller ömsesidiga avtal med främmande stat.

Social- och hälsovårdsministeriet kan i fråga om koassuransförsäkring och turistassistans bevilja sådana undantag från stadgandena i denna lag eller meddela sådana närmare föreskrifter som beror på avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

86 §

Närmare stadganden

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

87 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 199 .

När denna lag träder i kraft skall lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland (635/89) samt lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster (1488/92) inte tillämpas till den del dessa lagar gäller andra utländska försäkringsbolag än sådana EES-skadeförsäkringsbolag som avses i 3 § 2 mom. i denna lag.

På andra utländska försäkringsbolag är sådana som avses i 2 mom. och som före denna lags ikraftträdandet i enlighet med lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland eller lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster har fått rätt att driva försäkringsrörelse i Finland, skall denna lag tillämpas efter den tidpunkt som nämns i 1 mom.

En sådan koncessionsansökan från tredje lands försäkringsbolag som är anhängig när denna lag träder i kraft skall kompletteras enligt de krav som denna lag ställer.

Ett annat utländskt försäkringsbolag än ett sådant som avses i 2 mom. och är verksamt i Finland när denna lag träder i kraft har rätt att driva försäkringsrörelse enligt den koncession

som införts i det koncessionsregister som avses i lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland eller enligt den rätt som

erhållits med stöd av lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster.

2.

Lag

om ändring av 2 § lagen om skatt på vissa försäkringspremier

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 § 1 och 3 mom. lagen den 20 december 1966 om skatt på vissa försäkringspremier (664/66), sådana de lyder i lag av den 23 december 1992 (1489/92), som följer:

2 §

Envar som driver försäkringsrörelse i Finland skall betala skatt på försäkringspremier som avses i 1 § 1 mom.

teverket godkänd representant med hemort i Finland. Länsskatteverket kan såsom förutsättning för att godkänna representanten kräva att säkerhet ställs för skattebetalningen. På representanten tillämpas 173 a § mervärdesskattelagen (1501/93).

Ett utländskt EES-försäkringsbolag som här i landet fritt tillhandahåller försäkringstjänster enligt vad som särskilt stadgas om saken, skall för betalningen av skatten ha en av länsskat-

Denna lag träder i kraft den 199 .

3.

Lag

ändring av 1 § lagen om brandskyddsavgift

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 § 2 och 3 mom. lagen den 20 juli 1946 om brandskyddsavgift, sådana de lyder i lag av den 23 december 1992 (1490/92), som följer:

1 §

Envar som driver försäkringsrörelse i Finland är skyldig att betala brandskyddsavgift. Försäkringsanstalten har rätt att dra av brandskyddsavgiften från sin beskattningsbara inkomst vid inkomst- och förmögenhetsbeskattningen samt vid kommunalbeskattningen, om den inte särskilt har burits upp hos försäkringstagarna.

Ett utländskt försäkringsbolag som här i landet fritt tillhandahåller försäkringstjänster enligt vad som särskilt stadgas om saken skall i Finland ha en representant för betalning av brandskyddsavgiften.

Denna lag träder i kraft den 199 .

4.

Lag**om ändring av 1 § lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 § 1 mom. lagen den 14 juli 1944 om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen (479/44), sådant det lyder i lag av den 22 december 1993 (1420/93), som följer:

1 §

För ersättande av kostnaderna för tillsynen över finska försäkringsbolag, utländska försäkringsföretag med representation i Finland, försäkringsföreningar, försäkringskassor och pensionsstiftelser skall dessa anstalter för varje kalenderår i januari betala en av social- och hälsovårdsministeriet fastställd avgift. Avgifter som med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92) uppbärs för beslut som har fattats med anledning av en ansökan samt för registerutdrag och intyg skall, liksom

den koncessionsavgift som avses i lagen om koncessionsavgift för försäkringsbolag (1421/93), beaktas som avdrag när den avgift som avses i denna lag fastställs.

 Denna lag träder i kraft den
 199 .

Genom denna lag upphävs lagen den 23 december 1992 om ändring av 1 § lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen (1491/92).

Helsingfors den 29 december 1994

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

2.

Lag**om ändring av 2 § lagen om skatt på vissa försäkringspremier**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 § 1 och 3 mom. lagen den 20 december 1966 om skatt på vissa försäkringspremier (664/66), sådana de lyder i lag av den 23 december 1992 (1489/92), som följer:

Gällande lag

2 §

Skyldig att betala skatt på försäkringspremie som avses i 1 § 1 mom. är försäkringsgivare som bedriver rörelse i Finland och utländska EES-försäkringsbolag som avses i lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster (1488/92).

Ett utländskt EES-försäkringsbolag som avses i 1 mom. skall för betalningen av skatten ha en av länsskatteverket godkänd representant med hemort i Finland. Länsskatteverket kan som förutsättning för godkännandet av representanten kräva att säkerhet ställs för skattebetalningen. I fråga om representanten tillämpas vad som i 88 § omsättningskattelagen (559/91) stadgas.

Föreslagen lydelse

2 §

Envar som driver försäkringsrörelse i Finland skall betala skatt på försäkringspremier som avses i 1 § 1 mom.

Ett utländskt EES-försäkringsbolag som här i landet fritt tillhandahåller försäkringstjänster enligt vad som särskilt stadgas om saken, skall för betalningen av skatten ha en av länsskatteverket godkänd representant med hemort i Finland. Länsskatteverket kan såsom förutsättning för att godkänna representanten kräva att säkerhet ställs för skattebetalningen. På representanten tillämpas 173 a § mervärdesskattelagen (1501/93).

Denna lag träder i kraft den

199 .

3.

Lag**om ändring av 1 § lagen om brandskyddsavgift**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 § 2 och 3 mom. lagen den 20 juli 1946 om brandskyddsavgift, sådana de lyder i lag av den 23 december 1992 (1490/92), som följer:

Gällande lydelse

1 §

Brandskyddsavgift skall betalas av försäkringsanstalter som än verksamma i Finland samt av sådana utländska EES-försäkringsbolag som avses i lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster (1488/92). En försäkringsanstalt har rätt att från sin beskattningsbara inkomst vid inkomst- och förmågenhetsbeskattningen samt vid kommunalbeskattningen dra av brandskyddsavgiften, om den inte särskilt har burits upp hos försäkringstagarna.

Ett sådant utländskt EES-försäkringsbolag som avses ovan i 2 mom. skall i Finland ha en representant för betalning av brandskyddsavgiften.

Föreslagen lydelse

1 §

Envar som driver försäkringsrörelse i Finland är skyldig att betala brandskyddsavgift. Försäkringsanstalten har rätt att dra av brandskyddsavgiften från sin beskattningsbara inkomst vid inkomst- och förmögenhetsbeskattningen samt vid kommunalbeskattningen, om den inte särskilt har burits upp hos försäkringstagarna.

Ett utländskt försäkringsbolag som här i landet fritt tillhandahåller försäkringstjänster enligt vad som särskilt stadgas om saken skall i Finland ha en representant för betalning av brandskyddsavgiften.

Denna lag träder i kraft den

199 .

4.

Lag**om ändring av 1 § lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 § 1 mom. lagen den 14 juli 1944 om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen (479/44), sådant det lyder i lag av den 22 december 1993 (1420/93), som följer:

Gällande lydelse

1 §

För ersättande av kostnaderna för tillsynen över inhemska försäkringsbolag, utländska försäkringsföretag som erhållit koncession att driva försäkringsrörelse i Finland, försäkringsföreningar, försäkringskassor och pensionsstiftelser skall dessa anstalter för varje kalenderår

Föreslagen lydelse

1 §

För ersättande av kostnaderna för tillsynen över finska försäkringsbolag, utländska försäkringsföretag med representation i Finland, försäkringsföreningar, försäkringskassor och pensionsstiftelser skall dessa anstalter för varje kalenderår i januari betala en av social- och

Gällande lydelse

i januari betala en av social- och hälsovårdsministeriet fastställd avgift. Avgifter som med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92) hos anstalter som avses i denna paragraf uppbärs för beslut som har fattats med anledning av en ansökan samt för registerutdrag och intyg skall, liksom den koncessionsavgift som avses i lagen om koncessionsavgift för försäkringsbolag (1421/93), beaktas som avdrag när den avgift som avses i denna lag fastställs.

Föreslagen lydelse

hälsovårdsministeriet fastställd avgift. Avgifter som med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92) uppbärs för beslut som har fattats med anledning av en ansökan samt för registerutdrag och intyg skall, liksom den koncessionsavgift som avses i lagen om koncessionsavgift för försäkringsbolag (1421/93), beaktas som avdrag när den avgift som avses i denna lag fastställs.

*Denna lag träder i kraft den 199 .
Genom denna lag upphävs lagen den 23
december 1992 om ändring av 1 § lagen om
bestridande av kostnaderna för försäkringsin-
spektionen (1491/92).*
